

الگوی تأمین مالی بنگاه‌های کوچک و متوسط

۵. تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در آمریکا

معاونت پژوهش‌های اقتصادی
دفتر: مطالعات اقتصادی

کدموضوعی: ۲۲۰
شماره مسلسل: ۱۴۸۴۳
اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۵

به نام خدا

فهرست مطالب

چکیده.....	۱
مقدمه.....	۲
۱. نقش و اهمیت بنگاه‌های کوچک و متوسط در اقتصاد آمریکا.....	۴
۲. قوانین و مقررات فدرال (حاکمیتی) در حمایت از تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک.....	۶
۳. ساختار و وظایف اداره کسب‌وکارهای کوچک (ا.ا.ا).....	۱۵
۴. برنامه‌های نظام تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک در ایالات متحده آمریکا.....	۱۸
۵. عملکرد تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در آمریکا.....	۲۵
جمع‌بندی و نتیجه‌گیری.....	۳۰
منابع و مآخذ.....	۳۳

الگوی تأمین مالی بنگاه‌های کوچک و متوسط

۵. تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در آمریکا

چکیده

ایالات متحده آمریکا محل تولد و رشد عمده‌ترین شرکت‌های نوظهور (استارت آپ) و بزرگ دنیا نظیر اپل، گوگل، مایکروسافت، آمازون و استارباکس است. ویژگی این شرکت‌ها آن است که همگی در سال‌هایی نه چندان دور، کوچک بوده‌اند و در یک محیط نهادی مناسب، رشد کرده و بسیار بزرگ شده‌اند.

حکومت آمریکا در تدوین و اجرای سیاست‌ها و قوانین حمایت از رشد بنگاه‌های کوچک سابقه بسیار طولانی و موفق داشته است؛ ازسوی دیگر در ایران نیز طی سال‌های اخیر تسهیلات متعددی برای حمایت از بنگاه‌های کوچک و متوسط تعریف و پرداخت شده است که در کارایی و اثربخشی آنها تردیدهایی وجود دارد.

در این گزارش، تجربیات حمایت از تأمین مالی بنگاه‌های کوچک و متوسط در آمریکا با بررسی تفصیلی قوانین و مقررات مربوطه مورد بررسی قرار گرفته است. بررسی‌ها نشان داد قوانین جامع و ویژه و نهاد دولتی که متولی اجرای این قوانین و سیاست‌ها بوده است، در طی سال‌های متمادی حمایت‌های همه‌جانبه‌ای از رشد کسب‌وکارهای کوچک در ایالات متحده آمریکا داشته‌اند.

ویژگی‌های نظام حمایتی کسب‌وکارهای کوچک در ایالات متحده آمریکا را می‌توان توجه به ابعاد قانونی، مقرراتی، سازمانی، برنامه‌ای و عملیاتی در حمایت از بنگاه‌های کوچک، ایجاد بستر مناسب رقابت، کمک به آموزش و تحقیق و توسعه این بنگاه‌ها، اجازه و تسهیل ورود به پروژه‌های پیمانکاری دولتی با مدل ایجاد زنجیره همکاری شرکت‌های بزرگ و کوچک، طراحی و اجرای برنامه‌های مختلف اعطای وام با هدایت و نظارت یک سازمان مشخص، تخفیف‌های مالیاتی هدفمند برای سرمایه‌گذاری در این بنگاه‌ها و نهایتاً ایجاد نهادهای مالی و سرمایه‌گذاری غیربانکی برای حمایت از سرمایه‌گذاری بنگاه‌های کوچک برشمرد.

نتایج مطالعه تجربه ایالات متحده آمریکا نشان می‌دهد، حمایت از بنگاه‌های کوچک و متوسط در محورهای زیر از اهمیت زیادی برخوردار بوده که می‌تواند به‌عنوان ابعاد و محورهای سیاست‌گذاری در حمایت از بنگاه‌های کوچک در ایران با لحاظ ویژگی‌ها و تفاوت‌های اقتصادی، اجتماعی و نهادی ایران مورد توجه قرار گیرد:

الف) ضرورت وجود نظام قانونی جامع برای تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک،

ب) ضرورت وجود یک نهاد اجرایی حمایتی (سازمان فرابخشی) برای کسب‌وکارهای کوچک با

مأموریت‌های مشخص،

(ج) توجه به سیاستگذاری میان‌مدت در توسعه روش‌های تأمین مالی غیربانکی (صندوق‌های سرمایه‌گذاری کسب‌وکارهای کوچک و سایر نهادهای سرمایه‌گذاری خطرپذیر)،
 (ه) ضرورت افزایش سرمایه بانک‌ها مشروط به اعطای تسهیلات به کسب‌وکارهای کوچک با توجه به بانک‌محور بودن نظام تأمین مالی در ایران.

مقدمه

تحولات پیچیده و سریع چند دهه اخیر از یک طرف و نیز شتاب روند جهانی از سوی دیگر موجب شده است تا جوامع مختلف تلاش کنند تا خود را برای پذیرش تحولات جهانی در عرصه‌های گوناگون آماده کنند. آنچه که تا چند دهه پیش به‌عنوان امتیازی برای توسعه صنعتی و اقتصادی کشورها محسوب می‌شد، حمایت از صنایع و واحدهای تولیدی بسیار بزرگ با صرفه‌های مقیاس بالا بود که این مسئله موجب رشد شرکت‌های بزرگ شد. ولی تحولات اخیر و به‌ویژه فشارهای جمعیتی، نوآوری‌های لحظه به لحظه، رشد سرمایه‌های انسانی و بالا رفتن توان مدیریتی و کارآفرینی صاحبان مشاغل کوچک موجب گردیده است که استراتژی‌ها و برنامه‌های صنعتی به سمت حمایت از بنگاه‌های کوچک و متوسط معطوف شود. امروزه اقتصاد کشورهای توسعه‌یافته و بسیاری از کشورهایی که در سال‌های اخیر رشد شتابانی را تجربه کردند، محور بنگاه‌های کوچک و متوسط^۱ می‌گردد. در دو دهه گذشته، با ظهور فناوری‌های جدید در تولید و ارتباطات، تحولاتی در روش‌های تولید، توزیع و ساختار تشکیلاتی بنگاه‌ها پدید آمده است که بر اهمیت واحدهای کوچک و متوسط افزوده است. دولت‌ها به‌منظور تضمین رقابت در بازار آزاد و جلوگیری از انحصار شرکت‌های بزرگ، همیشه راهبردها و سیاست‌های ویژه‌ای را برای ارتقای صنایع کوچک و متوسط و همچنین تسهیل ورود شرکت‌های کارآفرین به عرصه اقتصاد اتخاذ نموده‌اند.^۲ با اجرای سیاست‌های حمایتی در کشورهای مختلف، جهت رشد بنگاه‌های کوچک و متوسط امکان بهره‌گیری از تجربه‌های این کشورها در الگوهای سیاستی و حمایتی با لحاظ مشابهت نسبی در ساختارهای اقتصادی فراهم شده است.^۳

شوماخر^۴ (۱۹۷۳) مزایا و خصوصیات زیر را برای بنگاه‌های کوچک و متوسط برمی‌شمرد:

1. Small and Medium Enterprises (SMEs)

۲. مسعود، نیلی، استراتژی توسعه صنعتی ایران، دانشگاه صنعتی شریف، ۱۳۸۲.
 ۳. مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، دفتر مطالعات اقتصادی، «بررسی جایگاه و نقش بنگاه‌های کوچک و متوسط در اقتصاد ترکیه»، تهیه و تدوین موسی شهبازی‌غیانی، شماره مسلسل: ۱۲۱۲۲، دی‌ماه ۱۳۹۰، ص ۱.

4. Schumacher, Ernst Friedrich, Small is Beautiful: Economics as if People Mattered. Harper & Row Publishers, 1973, p15.

- بنگاه‌های کوچک و متوسط دارای ساختار رقابتی می‌باشند.
- بنگاه‌های کوچک و متوسط کارآتر عمل می‌کنند.
- بنگاه‌های کوچک و متوسط در بحران‌های اقتصادی دوام بیشتری دارند.
- بنگاه‌های کوچک و متوسط نقش مؤثری را در افزایش اشتغال و درآمد دارند.
یکی از مسائل مهم در خصوص توسعه کسب‌وکارهای کوچک و متوسط، کیفیت قوانین و مقررات کشورها در حوزه تأمین مالی می‌باشد. به نحوی که طراحی قواعد و سازوکارهای مناسب برای حمایت مالی از این کسب‌وکارها می‌تواند بستر مناسب رشد و توسعه بنگاه‌های مذکور را فراهم کند. مطالعات و پیمایش‌های صورت گرفته در این زمینه توسط نهادهای بین‌المللی همچون پیمایش بنگاه‌های بانک جهانی^۱، گزارش رقابت‌پذیری جهانی^۲ و... حاکی از این است که مسئله تأمین مالی مهمترین چالش بنگاه‌ها به‌ویژه بنگاه‌های کوچک و متوسط است.

مطالعات و بررسی‌های انجام شده در داخل کشور همچون پایش محیط کسب‌وکار مرکز پژوهش‌های مجلس نیز نشان می‌دهند یکی از بزرگ‌ترین موانع کسب‌وکارهای کوچک، دسترسی دشوار به منابع مالی و نبود سازوکارهای مناسب تأمین مالی برای این کسب‌وکارهاست.^۳

طبق یافته‌های یک تحقیق، تنها ۱۱ درصد کسب‌وکارهای کوچک و متوسط صنعتی کشور از تسهیلات و حمایت‌های مالی برخوردار می‌شوند. همچنین براساس نتایج این تحقیق، کافی نبودن تسهیلات و حمایت‌های مالی و غیرمالی به‌عمل آمده از این بنگاه‌ها به‌عنوان اولین مانع در توسعه بنگاه‌های کوچک و متوسط، مورد شناسایی قرار گرفته است.^۴ به عبارتی ضعف‌ها و ناتوانایی‌هایی مانند کمبود منابع مالی و عدم جذب منابع مالی کافی، مشکلات موجود در ارائه ضمانتنامه‌های بانکی، به‌دست آوردن تسهیلات بانکی و همچنین بالا بودن نرخ سود تسهیلات از جمله دغدغه‌های این بنگاه‌ها در کشور است.

در سال‌های اخیر همزمان با شرایطی که متوجه تمامی ابعاد تولیدی و اقتصادی در کشور شد اعم از شرایط تحریمی، بالارفتن نرخ ارز- به همراه شرایط تورمی - افزایش قیمت برخی از نهادهای تولیدی، تجهیزاتی، تأسیساتی و بالا رفتن ریسک سیاسی، مالی، ارزی، اعتباری و نقدینگی در کشور، کسب‌وکارهای کوچک و متوسط نیز در مدیریت و تأمین منابع مالی مورد نیاز خود دچار مشکلات جدی بوده‌اند که این شرایط منجر به نکول زیاد در پرداخت تعهدات بانکی و در موارد بسیاری ورشکستگی و خروج آنها از چرخه تولید شده است. در این شرایط که بسیاری از بازارهای مالی و سرمایه‌گذاری با

1. World Bank Enterprises Surveys

2. Global Competitiveness Report

۳. برای مطالعه بیشتر رجوع شود به: گزارش‌های پایش محیط کسب‌وکار مرکز پژوهش‌های مجلس، <http://rc.majlis.ir/fa/report>
۴. امین، بیدختی، علی اکبر و سید مجتبی زرگر؛ بررسی موانع موجود در توسعه بنگاه‌های کوچک و متوسط (SMEs) و ارائه چارچوب حمایت از این بنگاه‌ها؛ مجله کار و جامعه؛ شماره ۱۲۸؛ آذر ماه ۱۳۹۰.

بازدهی زیادی مواجه نیستند، تأمین مالی، به‌ویژه تأمین سرمایه در گردش برای این کسب‌وکارها بسیار بگرنج شده است.

نگاهی به نظام اقتصادی در بسیاری از کشورهای پیشرفته و نوظهور جهان نشان می‌دهد که ایجاد و حمایت از بنگاه‌های کوچک و متوسط یکی از اولویت‌های اساسی در برنامه‌های توسعه اقتصادی این کشورها محسوب شده و نسبت به سرمایه‌گذاری در این زمینه استقبال زیادی صورت می‌پذیرد. مطالعه صورت گرفته در این زمینه حاکی از آن است که نظام تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک در ایالات متحده آمریکا، یکی از پیشرفته‌ترین نظام‌های موجود در این زمینه در جهان است. این نظام با تشریح وظایف و مسئولیت‌های دولت و تسهیل سرمایه‌گذاری بخش خصوصی یکی از دلایل اصلی رشد و توسعه کسب‌وکارهای کوچک در آمریکاست.^۱

هدف از انجام این تحقیق بررسی تجربه نظام تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک در آمریکا شامل قوانین، مقررات و برنامه‌های حمایتی بوده تا براساس آن بتوان تجربه‌های موفق را با توجه به اقتضات فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی ایران به‌کار گرفت.

در این گزارش پس از تعریف کلی بنگاه‌های کوچک و بیان نقش و اهمیت آنها در اقتصاد ایالات متحده به بررسی قوانین و مقررات تأثیرگذار بر تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک در این کشور و برنامه‌های نظام تأمین مالی مرتبط با این قوانین و خدمات و قابلیت‌های اداره کسب‌وکارهای کوچک آن پرداخته می‌شود. در بخش بعدی گزارش، عملکرد تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در آمریکا براساس آمار و ارقام صورت می‌پذیرد. در نهایت براساس تجربه ایالات متحده در حوزه قانونگذاری و برنامه‌های حمایتی تأمین مالی، ملاحظاتی برای سیاستگذاری در جهت حمایت از کسب‌وکارها در ایران ارائه شده است که می‌تواند مورد توجه قرار گیرد.

۱. نقش و اهمیت بنگاه‌های کوچک و متوسط در اقتصاد آمریکا

الگوهای تعریفی و مرزبندی بنگاه‌های کوچک و متوسط از یک کشور به کشور دیگر بسته به فضای اقتصادی، سیاسی و اجتماعی متفاوت است. عمدتاً، بنگاه‌های کوچک و متوسط براساس تعداد نیروی کار شاغل در بنگاه یا میزان دارایی یا درآمد بنگاه یا ترکیبی از آنها تقسیم‌بندی می‌شوند.

تعریف کسب‌وکار کوچک و متوسط در اقتصاد آمریکا نیز براساس تعداد کارکنان و میزان درآمد است. همان‌طور که در جدول ۱ دیده می‌شود، شاخص تعداد نیروی کار تفاوتی بین نوع بنگاه وجود ندارد و همه بنگاه‌های کمتر از ۵۰۰ نفر کارکن، بنگاه کوچک تلقی می‌شوند. ولی براساس شاخص میزان

۱. مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، دفتر مطالعات اقتصادی، «بررسی قوانین و مقررات توسعه کارآفرینی و نقش اداره کسب‌وکارهای کوچک ایالات متحده آمریکا»؛ شماره مسلسل: ۱۳۸۰۹، بهار ۱۳۹۳.

درآمد (سالیانه) تفکیک حوزه فعالیت وجود دارد و بجز تولیدات کارخانه‌ای و شرکت‌های خدماتی غیرصادراتی، بقیه موارد دارای استاندارد حداقل درآمد هستند.

جدول ۱. تعاریف بنگاه‌های کوچک و متوسط در ایالات متحده آمریکا

کشاورزی	شرکت‌های خدماتی بخش صادرات**		تولیدات کارخانه‌ای و شرکت‌های خدماتی غیرصادراتی*	تعداد کارکنان
	ارزش افزوده بالا***	بیشترین		
کمتر از ۵۰۰ نفر	کمتر از ۵۰۰ نفر	کمتر از ۵۰۰ نفر	کمتر از ۵۰۰ نفر	
کمتر از ۲۵۰ هزار دلار	کمتر از ۲۵ میلیون دلار	کمتر از ۷ میلیون دلار	اطلاق نشدنی	سطح درآمد
وزارت کشاورزی ایالات متحده	اداره کسب و کارهای کوچک	اداره کسب و کارهای کوچک	اداره کسب و کارهای کوچک	سازمان تعریف کننده
وزارت کشاورزی ایالات متحده	ORBIS	ORBIS	سرشماری ایالات متحده	منبع اطلاعات

* متشکل از شرکت‌های تولیدی صادراتی و غیرصادراتی و شرکت‌های خدماتی غیرصادراتی
 ** براساس اندازه و ظرفیت صادراتی شرکت و متشکل از خدمات بازرگانی، حرفه‌ای، علمی، خدمات تخصصی، خدمات بیمه‌ای و مالی.
 *** خدمات کامپیوتری فقط در این بخش قرار می‌گیرد.

Source: United States International Trade Commission, 2010, p.3
<http://www.usitc.gov/publications/332/pub4125.pdf>

نگاهی کوتاه به ساختار نظام اقتصادی کشورهای مختلف ما را با اهمیت و جایگاه شرکت‌ها و بنگاه‌های کوچک و متوسط بیشتر آشنا می‌کند. در ایالات متحده آمریکا حدود ۱۵ میلیون بنگاه کوچک و متوسط وجود دارد که بیش از ۵۰ درصد از نیروی کار بخش خصوصی را در اختیار دارند. همچنین این بنگاه‌ها نیمی از تولید ناخالص داخلی ایالات متحده را برعهده دارند.^۱

در اقتصاد آمریکا تعداد بسیار زیادی از شرکت‌های بزرگ امروزی (مطابق لیست ۵۰۰ شرکت برتر مجله فورچون) از شرکت‌های کوچک و استارت‌آپ‌ها (سازمان‌های موقت با هدف یافتن یک مدل کسب و کار تکرارپذیر و مقیاس‌پذیر) ایجاد شده‌اند. برخی از این نمونه‌ها عبارتند از:

- اپل (بزرگ‌ترین شرکت دنیا از نظر ارزش بازاری)؛
- گوگل (بزرگ‌ترین موتور جستجوی دنیا)؛
- مایکروسافت (بزرگ‌ترین شرکت نرم‌افزاری دنیا)؛
- آمازون (بزرگ‌ترین فروشگاه اینترنتی دنیا)؛

۱. مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی «بررسی قوانین و مقررات توسعه کارآفرینی و نقش اداره کسب و کارهای کوچک ایالات متحده آمریکا»؛ بهار ۱۳۹۳.

- استارباکس (بزرگ‌ترین کافی شاپ زنجیره‌ای دنیا).

این شرکت‌های سابقاً کوچک، امروزه جزء بزرگ‌ترین و پرفروش‌ترین کسب‌وکارهای دنیا محسوب می‌شوند.

با توجه به نقش بسیار مهم کسب‌وکارهای کوچک در اقتصاد آمریکا، یکی از اصلی‌ترین سیاست‌های دولت آمریکا برای رشد و توسعه اقتصادی و اشتغال‌زایی، حمایت و تقویت این بنگاه‌های کوچک است. لذا با توجه به اینکه موضوع مورد بررسی در این تحقیق صرفاً نظام تأمین مالی این کسب‌وکارهای کوچک بوده است، در ادامه گزارش به بررسی انواع حمایت‌های مالی آمریکا قابل ارائه در قالب برنامه‌های مختلف تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک از سوی دولت این کشور که در قوانین و مقررات حاکمیتی ایالات متحده تعیین شده است، پرداخته می‌شود.

۲. قوانین و مقررات فدرال (حاکمیتی) در حمایت از تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک

مهمترین و نیرومندترین عنصر نظام تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک در آمریکا، قوانین موضوعه حاکمیتی (چه به صورت قوانین عمومی و چه به صورت قوانین فدرال) است. دولت با تنظیم و تصویب قوانین و مقررات مربوط به حمایت از کسب‌وکارهای کوچک از جمله حمایت‌های مالی، زمینه را برای رشد و توسعه این بنگاه‌ها فراهم می‌آورد. این قوانین، چارچوب فعالیت‌ها، مسئولیت‌ها و اختیارات سایر اجزای نظام تأمین مالی در این زمینه را مشخص نموده‌اند.

یک نکته مهم در مورد شیوه حمایت مالی از کسب‌وکارهای کوچک در قوانین و مقررات ایالات متحده، بسنده نکردن به اعطای وام‌ها و تسهیلات مالی است. در واقع یکی از جنبه‌های مهم حمایت مالی از کسب‌وکارهای کوچک کاهش هزینه‌های قانونی آنهاست. به عنوان مثال: در قانون «اشتغال کسب‌وکارهای کوچک برای کسب‌وکارهای کوچک» مشمول این قانون، معافیت‌های مالیاتی در نظر گرفته شده است. بنگاه‌های مشمول شرایط، اگرچه موظف به تکمیل و تسلیم اظهارنامه مالیاتی و پرداخت مالیات برای حفظ شفافیت اقتصادی هستند؛ اما دولت مالیات دریافتی را به آنها بازمی‌گرداند تا بدین‌وسیله با کاهش هزینه‌های قانونی کسب‌وکارها، به تأمین نقدینگی و سرمایه در گردش کسب‌وکارها کمک کند. در ادامه قوانین مربوطه بررسی می‌شوند.^۱

سیاست‌های بنگاه‌های کسب‌وکار کوچک ایالات متحده آمریکا بر پایه قانون «کسب‌وکارهای کوچک» مصوب سال ۱۹۵۳ ایجاد شده است. این قانون دامنه و زمینه‌های موجود را که می‌توانند بنگاه‌های کسب‌وکار کوچک را مورد حمایت قرار دهند، از قبیل وام‌ها، کمک‌های مدیریتی و فناوری و

۱. بررسی مطالعه بیشتر رجوع شود به: <https://www.sba.gov/>

خریده‌های دولت و غیره را تعیین نموده است. همچنین در این قانون، مبنای حقوقی و قانونی تأسیس «اداره بنگاه‌های کوچک»^۱ ایجاد شده است.

همه قوانین و سیاست‌های وابسته به بنگاه‌های کوچک در آمریکا از یک سیستم سیاستی یکپارچه تشکیل شده است. این مسئله موجب تقویت بنیادی بنگاه‌ها و شکل‌گیری یک راهبرد واقع‌بینانه برای عملکرد کسب‌وکارهای کوچک و متوسط با پشتیبانی نظام‌های حمایتی و راهنمایی کسب‌وکارها می‌گردد. همچنین در کنار قوانین پایه مربوط به بنگاه‌های کسب‌وکار کوچک پایه، راهبردهای زیادی در زمینه حاکمیت شرکتی، فناوری، مالیات، عملکرد و مدیریت این بنگاه‌ها تهیه و تنظیم شده است.^۲ قوانین عمومی تأثیرگذار بر موضوع تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک عبارتند از:

الف) قانون کسب‌وکارهای کوچک^۳

کنگره آمریکا در سال ۱۹۵۳ در جهت حمایت از کارآفرینان اقتصادی، قانون کسب‌وکارهای کوچک را به تصویب رساند. این قانون دارای بخش‌های متنوعی است که در راستای حمایت‌های مالی از کسب‌وکارهای کوچک موارد زیر را بیان می‌کند:^۴

- ارائه انواع وام‌های قابل پرداخت توسط دولت یا بخش خصوصی با تضمین اداره امور کسب‌وکارهای کوچک.
- انجام سرمایه‌گذاری و حمایت از توسعه تحقیق و توسعه در کسب‌وکارهای کوچک.

ب) قانون سرمایه‌گذاری کسب‌وکارهای کوچک^۵

این قانون که در سال ۱۹۵۸ و در تکمیل حمایت‌های ذکر شده در قانون کسب‌وکارهای کوچک به تصویب رسید در جهت حمایت و تقویت پایداری جریان سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و همچنین ارائه وام‌های بلندمدت به کسب‌وکارهای کوچک، در زمینه عملیات، رشد و توسعه و نوسازی و مدرنیزه کردن کسب‌وکار با در نظر گرفتن شرایطی خاص بود. بخش‌های مرتبط با حمایت‌های مالی در این قانون عبارتند از:^۶

- ارائه تضامین مورد نیاز برای کسب‌وکارهای کوچک از جمله تضامین وام‌دهی و قراردادهای تضمینی اداره کسب‌وکارهای کوچک.
- بیان شرایط و دستورالعمل‌های وام‌های قابل اعطا به شرکت‌های دولتی و محلی در حال توسعه.
- حمایت مالی از کسب‌وکارهای کوچکی که به نوعی درگیر در تولید مواد غذایی، دامپروری، آبریزپروری و سایر صنایع مرتبط با کشاورزی هستند.

1. Small Business Administration (SBA)

2. Jianxin Shi, Ping Li, (2006), "An Initial Review of Policies for SMEs in the US, Japan and China", 2006, IEEE International Conference on Management of Innovation and Technology

3. Small Business Act

4. <https://www.sba.gov/content/small-business-act>

5. Small Business Investment Act of 1958.

6. <https://www.sba.gov/content/small-business-investment-act-1958>.

ج) قانون اشتغال کسب‌وکارهای کوچک مصوب ۲۰۱۰

در تاریخ ۲۷ سپتامبر ۲۰۱۰ رئیس‌جمهور آمریکا قانون مربوط به اشتغال و فعالیت کسب‌وکارهای کوچک را امضا کرد که به نوبه خود مهمترین بخش از قوانین کسب‌وکارهای کوچک در طول یک دهه اخیر به حساب می‌آید. قانون فوق منابع حیاتی برای کمک به ادامه فعالیت این بنگاه‌ها را در جهت انجام اصلاحات اقتصادی و ایجاد اشتغال تأمین می‌کند. این قانون زمینه‌های اعطای وام‌های مربوط به اداره کسب‌وکارهای کوچک (SBA) را گسترش داده و اجازه اعطای میلیاردها دلار وام‌های حمایتی، تخفیف مالیاتی و شیوه‌های گوناگون دیگر را به کارآفرین‌ها و صاحبان بنگاه‌های کوچک صادر کرد. در ادامه به صورت دسته‌بندی، مهمترین مواد این قانون در حمایت از کسب‌وکارهای کوچک توضیح داده می‌شود:^۱

۱. **افزایش میزان وام:** میزان وام‌های حمایتی به بیش از ۱۲ میلیون دلار رسیده است.

- نحوه پرداخت وام به این بنگاه‌ها به صورت تضمین ۹۰ درصد و کاهش میزان بهره به حداقل ممکن در طول سال ۲۰۱۰ ادامه یافت. وام ۵۰۵ میلیون دلاری به صورت یارانه برای وام‌های مربوط به قانون مشاغل که منجر به حمایت بیش از ۱۲ میلیارد دلار تسهیلات برای کسب‌وکارهای کوچک شده است.

- سهم عمده وام‌های اعطایی به این ترتیب بین بنگاه‌ها توزیع می‌گردد: ۲۲ درصد روستایی و حاشیه شهرها، ۲۱ درصد شاغلین جوان و تازه کار، ۱۶ درصد زنان شاغل و ۷ درصد بازنشسته‌های نیروهای نظامی (ارتش).

۲. **سطح بالاتر وام:** وام‌های سطح بالاتر منجر به افزایش سقف وام اعطایی شده است. به این صورت که:

- با توجه به برنامه وام‌های عمومی کسب‌وکارهای کوچک (7(a)) و برنامه وام‌های مستغلات و تجهیزات (۵۰۴)، میزان مبلغ وام از ۲ میلیون دلار، پس از تصویب این قانون به طور دائمی به ۵ میلیون دلار افزایش یافت که این میزان برای تولیدکننده‌ها ۵/۵ میلیون دلار می‌باشد.

- محدودیت‌های وام‌های خرد نیز به منظور کمک بیشتر به جبران هزینه‌های اولیه کارآفرین‌ها و صاحبان بنگاه‌های کوچک در مناطق محروم به صورت دائمی از ۳۵۰۰۰ دلار به ۵۰۰۰۰ دلار افزایش یافت.

- به صورت موقت میزان وام‌های ضرب‌الاجلی و ضروری اعطایی از سوی SBA نیز از ۳۵۰ هزار دلار تا سقف ۱ میلیون دلار افزایش یافت (انقضای این ماده در مورخ ۲۰۱۱/۹/۲۷ بوده است).

۳. **تغییر استانداردهای اندازه:** هرچه بنگاه کوچک‌تر باشد بیشتر واجد شرایط برای دریافت وام مربوط به بنگاه‌های کسب‌وکار کوچک است:

1. Small Business Jobs Act of 2010.

2. <https://www.sba.gov/about-sba/sba-initiatives/small-business-jobs-act-2010>.

- براساس این قانون تعداد بنگاه‌های واجد شرایط دریافت وام افزایش پیدا کرد. این افزایش ناشی از تغییر استاندارد اندازه [بنگاه] در خصوص بنگاه‌های با سرمایه خالص کمتر از ۱۵ میلیون دلار و میانگین درآمد خالص کمتر از ۵ میلیون دلار بوده است.

۴. طبق این قانون به صورت موقت مجوز استفاده مجدد از دارایی‌ها و مستغلات رهن گذاشته شده برای دریافت وام جدید صادر گردید. براساس همین قانون در آغاز بهار سال ۲۰۱۱ به تعدادی از بنگاه‌های کوچک اجازه داده خواهد شد تا در به‌کارگیری از املاک و مستغلات رهن شده خودشان برای رهن مجدد جهت دریافت وام جدید از برنامه ۵۰۴ دریافت وام برای بنگاه‌های کوچک استفاده نمایند.

۵. پایلوت برنامه واسطه‌ای پرداخت وام به بنگاه‌های کوچک

- طبق این قانون به ازای هر سال هر برنامه پایلوت تا مبلغ ۲۰ میلیون دلار تا سه سال تأمین مالی می‌گردد تا اینکه سازمان‌های غیرانتفاعی محلی و دیگر نهادها را از نظر مالی پیشنهاد می‌کند تا بتوانند بنگاه‌های اقتصادی کوچک را که نیاز به وام‌های تا مبلغ ۲۰۰۰۰۰ دلار دارند را تأمین مالی نمایند (زمان اجرا تا نیم سال ۲۰۱۱).

- قانون جدید موجب توسعه توانایی کسب‌وکارهای کوچک جهت رقابت و برنده شدن در قراردادهای و مناقصه‌ها جهت انجام فرصت‌های قراردادی پیشنهاد شده از سوی گروه اقدام رئیس‌جمهور وابسته به دولت فدرال شده است:

۱. ایجاد شرایط برابر و مساوی در زمینه واگذاری همه قراردادهای پیمانکاری فدرال

در این قانون بر ایجاد شرایط مساوی در برنامه‌های واگذاری پیمانکاری فدرال بین همه کسب‌وکارهای کوچک تأکید مجدد شده است. به محض داوری و تعیین، قراردادهای در اختیار بنگاه‌ها قرار می‌گیرند. مسئولین امور در امر واگذاری قراردادهای در انتخاب نوع پیمانکار از بنگاه‌های با مالکیت زن و بازنشسته‌های ارتش ناتوان از خدمت و همچنین بنگاه‌های مشارکت‌کننده در برنامه‌های منطقه ویژه^۱ و برنامه ۸(a) اختیار تام دارند.

۲. ایجاد فرصت‌های بیشتر برای بنگاه‌های کسب‌وکار کوچک

- براساس این قانون برنامه «نمایش رقابت‌پذیری»^۲ حذف گردید - برنامه‌ای که شانس برنده شدن پیمانکاران کوچک در جذب قراردادهای کارخانه از قبیل ساخت‌وساز، خاکبرداری، خیابان‌بندی و کنترل آفات و زیان‌های احتمالی را کاهش می‌داد - درحالی که آنها نسبت به بقیه برتری دارند. این کار موجب خواهد شد ۲۴ میلیارد دلار براساس سال مالی ۲۰۰۹، کسب‌وکار کوچک در این صنایع برنده شوند.

1. HUBZone

2. Competitiveness Demonstration

- این قانون به مسئولین قراردادهای این توانایی را می‌دهد تا اینکه سفارشات بیشتری برای مشارکت بنگاه‌های کوچک با مزایای مضاعف شامل «برنامه عرضه فدرال»^۱ ثبت نمایند. همچنین این قانون شرایط «تمرکز» قراردادهای توسط عامل‌ها را مشکل‌تر می‌کند، کاری که باعث سخت شدن رقابت برای بنگاه‌های کوچک می‌شد.

۳. مقابله با تقلب، فریبکاری، اتلاف و سوء استفاده‌گری

- براساس این قانون یک جایگاه قانونی در برابر «زیان احتمالی» و خسارت ایجاد می‌شود. زمانی که یک بنگاه در خصوص شرایط و وضعیت کلی خود برای برنده شدن در یک قرارداد دولتی گزارش غلطی ارائه داده و موجودیت خود را درست ابراز نمی‌کند (به‌عنوان نمونه اگر یک شرکت بزرگ است خود را یک بنگاه اقتصادی کوچک جلوه می‌دهد تا از شرایط موجود به سود خود استفاده نماید) طبق این قانون مسئولین فدرال این مجوز را دارند تا علیه شرکت یا بنگاه متقلب شکایت نمایند تا زیان‌های احتمالی از اجرای قرارداد از جمله زیان حاصل از خرید و فروش، راه‌اندازی و ایجاد شرایط برای برگزاری مزایده و هزینه‌های مربوط به دپارتمان قضایی را از طرف مقابل مطالبه کرده و شرکت متقلب شدیداً تحت تعقیب قانونی قرار دهد.

- قانون جدید میزان صادرات بنگاه‌های کوچک را افزایش می‌دهد. زمینه‌ساز آغاز اجرای

طرح صادرات ملی رئیس‌جمهور:

۱. سطح بالاتر وام- منجر به افزایش اندازه سقف اعطای وام صادراتی شد. براساس این قانون به‌طور دائم سقف میزان وام‌های تجارت بین‌المللی مربوط به برنامه ۷(a) و وام‌های سرمایه در گردش صادرات تا مبلغ ۵ میلیون دلار افزایش یافت.

۲. برنامه پایلوت ضرورت و سرعت صادرات به برنامه همیشگی و دائمی تغییر یافت: این قانون اجرای پایلوت برنامه وام‌های ضروری صادرات را به برنامه دائمی با تضمین‌های ۹۰ درصدی برای وام‌های تا سقف ۳۵۰ هزار دلار و ۷۵ درصدی برای وام‌های بین ۳۵۰ هزار و ۵۰۰ هزار دلار تغییر داد.

۳. اجرای پایلوت طرح کمک‌های مالی به توسعه صادرات و تجارت بین ایالتی: براساس این قانون ۹۰ میلیون دلار کمک مالی به صورت کمک‌های مالی رقابتی طی سه سال برای ایالت‌ها تأمین می‌شد تا به صاحبان بنگاه‌های کسب‌وکار کوچک در زمینه صادرات تعلق گیرد.

۴. به موجب این قانون کارکنان و منابع مشاوره‌ای در زمینه صادرات افزایش یافت.

- قانون جدید، زمینه تقویت ابعاد آموزشی و شرایط مشاوره را افزایش داد.

سرمایه‌گذاری‌های عمده در زمینه دادن مشاوره و برگزاری کلاس‌های آموزشی: براساس این قانون تا سقف مبلغ ۵۰ میلیون دلار کمک مالی به مراکز توسعه و گسترش بنگاه‌های کوچک تخصیص یافت.

1. Federal Supply Schedule (GSA Multiple Award Schedule)

- قانون جدید با ۱۲ میلیارد دلار کاهش مالیات، به بنگاه‌های کوچک کمک کرد تا در شرکت‌های خود سرمایه‌گذاری کرده و شغل‌های جدیدی ایجاد شود.

۱. با تصویب قانون تخفیف مالیاتی - برخی تخفیف‌های مالیاتی مشمول بنگاه‌های کوچک گردید:

- افزایش سقف هزینه‌کرد بنگاه‌های کوچک تا مبلغ ۵۰۰ هزار دلار برای سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱.
- ایجاد تغییر دائمی در خصوص اعطای مجوز به بنگاه‌های کوچک کارآمد برای انتقال (عطف به ما سبق) اعتبارات عمومی کسب‌وکار خود به منظور جبران هزینه مالیاتی آنها برای مدت ۵ سال.
- تصویب ماده واحده موقتی برای سال ۲۰۱۰ در خصوص بخشش و حذف همه مالیات بر عایدی سرمایه برای آنهایی که سرمایه خود را در بخش ایجاد بنگاه‌های کوچک صرف کرده باشند.
- دادن مجوز در ابتدای سال جدید مبنی بر تغییر محدودیت‌های مربوط به مجازات و جریمه اشتباهات موجود در گزارش مالیاتی که به‌طور غیریکسانی بنگاه‌های کوچک را تحت تأثیر قرار می‌داد.

- مقررات مربوط به وزارت خزانه‌داری

۱. بودجه وام‌های اعطایی به بخش بنگاه‌های کوچک معادل ۳۰ میلیارد دلار:

- قانون جدید برای بانک‌های منطقه‌ای کوچک^۱ سرمایه با هزینه پایین (در حد ۱ درصد) را فراهم خواهد کرد به شرط آنکه آنها سطح وام‌های بنگاه‌های کوچک و متوسط را در سطح وام‌های سال ۲۰۰۹ حفظ کنند.

۲. تأمین اعتبار دولتی برای کسب‌وکارهای کوچک ایجاد شده:

- این قانون اقدام به تأمین ۱/۵ میلیارد دلار حمایت مالی برنامه وام‌دهی بخش سرمایه اولیه ایجاد بنگاه‌های کسب‌وکار کوچک نموده است.

د) قانون اعمال مقررات منصفانه درباره کسب‌وکارهای کوچک^۲

قانون اعمال مقررات منصفانه درباره کسب‌وکارهای کوچک مصوب سال ۱۹۹۶ توسط رئیس‌جمهور کلینتون در ۲۹ مارس به امضا رسید، این قانون راه‌های جدیدی را برای مشارکت بیشتر کسب‌وکارهای کوچک و بهره‌مندی از مقررات فدرال فراهم می‌کند. این قانون شرایطی را فراهم می‌آورد که کسب‌وکارهای کوچک در توسعه و ارتقای مقررات، جایگاه بیشتری داشته باشند و مشمول طیف بیشتری از مقررات حمایتی فدرال شوند.

دستاوردهای این قانون برای کسب‌وکارهای کوچک را می‌توان در چند محور زیر بیان کرد:^۳

1. Smaller Community Banks

2. The Small Business Regulatory Enforcement Fairness Act (SBREFA)

3. <https://www.sba.gov/advocacy/summary-sbrefa>

۱. توسعه مقررات

بسیاری از شرکت‌ها به دلیل پیروی از قانون انعطاف‌پذیری مقرراتی (RFA)^۱ در طول سالیان گذشته با شکست مواجه شدند و کسب‌وکارهای کوچک در دادگاه‌های قضایی به علت عدم وجود هر گونه سازوکار اجرایی به منابع کمتری دسترسی داشته‌اند. قانون اعمال مقررات منصفانه درباره کسب‌وکارهای کوچک برای رفع این مشکل، مجوز بازنگری و رفع مغایرت با «قانون انعطاف‌پذیری مقرراتی» را به سازمان‌ها اعطا کرده است.

همچنین در این قانون، کنگره موظف شده است که مقررات مربوط به سازمان‌های فدرال را مورد بازنگری قرار دهد. به نحوی که قبل از اینکه هر گونه قانون یا مقرراتی به اجرا گذاشته شود، ضروری است موارد نیازمند بازنگری و اصلاحات جهت بازنگری توسط سازمان‌ها به کنگره اعلام گردد. قواعد یا مقرراتی که تأثیر بیش از ۱۰۰ میلیون دلاری بر اقتصاد داشته یا دارای تأثیر عمده بر صنعت، دولت یا مصرف‌کنندگان داشته‌اند یا آنهایی که بر روی رقابت، بهره‌وری یا تجارت بین‌المللی تأثیر خواهند داشت، تا زمانی که بررسی‌های کنگره به اتمام نرسیده باشد نمی‌توانند به اجرا در آیند. عدم بررسی کنگره مشروط به وتوی رئیس‌جمهور است. کنگره برای انجام بررسی‌های خود نیاز به ۶۰ روز زمان دارد و در طول این دوره از مکانیسم‌های متعددی برای به تأخیر انداختن زمان اجرا استفاده می‌کند.

۲. کمک به آگاهی از مقررات مورد نیاز (راهنمای تطبیق مقرراتی)

سازمان‌ها باید راهنماهای مورد نیاز برای مقررات و مجوزها را برای تمام قوانین دارای تأثیر قابل توجه بر کسب‌وکار کوچک منتشر نمایند. این راهنمایی باید به زبان ساده چگونگی تطابق شرکت‌ها با مقررات را توضیح دهد.

اگر یک بنگاه کسب‌وکار کوچک برای تخلف از مقررات به دادگاه احضار شود، دادگاه می‌تواند محتوای راهنمای انطباق مقرراتی برای کسب‌وکار کوچک را در ارزیابی وارد نبودن تخلف و جریمه لحاظ نماید.

سازمان‌ها همچنین موظفند نسبت به ایجاد یک سیستم جهت بررسی درخواست‌های انطباق مقرراتی برای کسب‌وکارهای کوچک اقدام کنند. بدین منظور مراکز توسعه کسب‌وکار کوچک (SBDC) موظف به ارائه خدمات در این زمینه هستند.

1. Regulatory Flexibility Act (RFA)

ه) قانون فرصت اقتصادی مصوب سال ۱۹۶۴

قانون فرصت اقتصادی^۲ مصوب سال ۱۹۶۴ شرایط حمایتی جدیدی را برای کسب‌وکارهای کوچک به وجود آورد که از آن به‌عنوان «وام‌های فرصت» یاد می‌شود. کنگره میزان وام‌های فرصت را تا سقف ۲۵۰۰۰ دلار تصویب کرد^۳ که نسبت به وام‌های اداره کسب‌وکارهای کوچک (SBA) آزادی عمل بیشتری داشته باشند و همچنین بدون نیاز به مذاکره و سرمایه‌گذاری اولیه تأمین شوند. اداره کسب‌وکارهای کوچک باید وجوه در گزارش خود را برای حمایت از برنامه وام که قبلاً در ارتباط با اداره فرصت اقتصادی ایجاد شده بود به کار گیرند.^۴

برنامه فرصت وام نه تنها درصد حمایت از کسب‌وکارهای کوچک برای جبران عدم مزیت‌ها بوده بلکه یک الگوی توسعه سیاستی را فراهم کرد که در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ به کار گرفته می‌شد. در مقابل، برنامه‌های کسب‌وکارهای کوچک در دهه‌های ۱۹۴۰ تا ۱۹۵۰، که به‌وسیله کنگره به تصویب رسیده بود، عمدتاً برای جبران عدم مزیت‌هایی از کسب‌وکارهای کوچک بود که انعکاس بخش‌های اجرایی بودند.

و) مقررات فدرال در حمایت از کسب‌وکارهای کوچک

در یک سطح پایین‌تر از قوانین عمومی ذکر شده در بالا، دستورالعمل مقررات فدرال^۵ است که یک اطلاعات عمومی از همه قواعد و مقررات دائمی است که توسط بخش‌های اجرایی و سازمان‌های فدرال دولت ایالات متحده آمریکا به اجرا گذارده می‌شود.

دستورالعمل‌های مذکور به ۵۰ عنوان تقسیم شده‌اند که طیف وسیعی از عناوین مقررات فدرال را دربر می‌گیرد. بخشی از دستورالعمل‌های مقررات فدرال، در زمینه حمایت از کسب‌وکارهای کوچک است که به‌عنوان برنامه‌های حمایتی در آمریکا توسط دولت مرکزی، تصویب و به اجرا گذارده می‌شود که مهمترین آنها عبارتند از:

۱. دستورالعمل مدیریت^۶ (کد 13-CFR-101): این دستورالعمل، دستورالعمل تأسیس و

اداره کسب‌وکارهای کوچک است. بر این اساس «اداره کسب‌وکارهای کوچک» برای کمک کردن، ارائه مشاوره و حمایت کسب‌وکارهای کوچک و حفاظت از منافع آنها و دفاع از آنها در برابر نهادهای دولتی

1. Sandra M. Anglund, (2000), " Small Business Policy and the American Creed", Library of Congress. Available at: https://books.google.com/books?id=CNDXceZCZYUC&pg=PA98&dq=The+Equal+Opportunity+Loan+Program,+1964&hl=en&sa=X&ved=0CCgQ6AEwAmoVChMI2ZK_mcWhxwIVxlkaCh1y0AhW#v=onepage&q=The%20Equal%20Opportunity%20Loan%20Program%2C%201964&f=false

2. The Economic Opportunity Act of 1964

۳. حداکثر مبلغ وام فرصت در سال ۱۹۷۲ به ۵۰۰۰۰ دلار و در سال ۱۹۷۶ به ۱۰۰۰۰۰ دلار افزایش یافت.
۴. باید اشاره شود که وام‌های فرصت همیشه یک بخش کوچکی از میزان وام‌های اداره کسب‌وکارهای کوچک می‌باشد. در سال ۱۹۶۷، وقتی حد جمعی سقف وام‌های فرصت، کسب‌وکارهای عمومی و دیگر وام‌ها تا ۱/۹ هزار میلیارد تعیین شد، کنگره تصویب نمود که حداکثر وام فرصت نباید از ۲۰۰ میلیون دلار تجاوز کند (اصلاحات قانون اداره کسب‌وکارهای کوچک سال ۱۹۶۷ شماره ۱۰۴-۹۰)

5. Code of Federal Regulations (CFR)

6. Administration

تشکیل شده است. این اداره کمک‌های مالی، قراردادی و توسعه کسب‌وکار را به کسب‌وکارهای کوچک ارائه می‌کند.

۲. دستورالعمل شرکت‌های سرمایه‌گذاری کسب‌وکارهای کوچک^۱ (کد 13-CFR-107):

این دستورالعمل شرایط تأسیس و دریافت مجوزهای «شرکت‌های سرمایه‌گذاری کسب‌وکارهای کوچک» تعیین شده است. در این دستورالعمل نیز به تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک توسط مجوز گیرنده اشاره شده است.

۳. دستورالعمل برنامه سرمایه‌گذاری خطرپذیر در بازارهای جدید^۲ (کد 13-CFR-108):

هدف از برنامه سرمایه‌گذاری خطرپذیر، ثروت آفرینی و ایجاد فرصت‌های شغلی در مناطق محروم است. در این برنامه اداره کسب‌وکارهای کوچک ضمن مشارکت با صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر منتخب، اقدام به اعطای وام‌هایی به این صندوق‌ها برای سرمایه‌گذاری در مناطق محروم می‌نماید.

۴. دستورالعمل تضمین اوراق کسب‌وکارهای کوچک^۳ (کد 13-CFR-115):

تضمین قراردادهای پیمانکاری و تجاری کسب‌وکارهای کوچک در چارچوب این دستورالعمل است که ذیل قانون سرمایه‌گذاری کسب‌وکارهای کوچک مصوب ۱۹۵۸^۴ انجام می‌شود. در این دستورالعمل مجموعه مقرراتی برای نوع اوراق، شرایط شرکت اصلی منتشرکننده، ضوابط تضمین اوراق توسط اداره کسب‌وکارهای کوچک و... بیان شده است.

۵. دستورالعمل سرمایه‌گذاری برای کارآفرینان خرد^۵ (کد 13-CFR-119):

دستورالعمل به اداره کسب‌وکارهای کوچک اجازه داده می‌شود تا از طریق پرداخت هزینه‌های مربوط به آموزش و ارائه خدمات مشاوره فنی به کارآفرینان خرد (آسیب‌پذیر)، ظرفیت‌سازی در سازمان‌های ارائه‌دهنده این خدمات و تأمین مالی تحقیق و توسعه برای کشف بهترین تجارب در توسعه کسب‌وکارهای خرد، به حمایت از این دسته از کارآفرینان بپردازد.

۶. دستورالعمل شرایط عمومی برنامه‌های وام‌دهی اداره کسب‌وکارهای کوچک (کد 13-CFR-120):

این دستورالعمل انواع و شرایط عمومی برنامه‌های پرداخت وام اداره کسب‌وکارهای کوچک و وام‌های پرداخت شده تحت ضمانت این اداره را مشخص می‌کند. این وام‌ها در چند دسته قرار می‌گیرند: دسته اول وام‌های (a) 7 هستند که تأمین مالی کسب‌وکارهای عمومی را هدفگذاری می‌کنند که به صورت مستقیم یا با واسطه یک سازمان وام‌دهنده توسط اداره کسب‌وکارهای کوچک یا با تضمین پرداخت می‌شود. دسته دوم شامل وام‌های کوچک تا سقف ۵۰ هزار دلار با دوره بازپرداخت کوتاه‌مدت

1. Small Business Investment Companies (SBIC)

2. New Markets Venture Capital Program

3. Surety Bond Guarantee

4. Small Business Investment Act of 1958

5. Program for Investment in Microentrepreneurs ("PRIME")

است. دسته سوم با عنوان ۵۰۴ وامی است که مشتمل بر تأمین مالی دارایی‌های ثابت کسب‌وکارهای کوچک به صورت بلندمدت است. دسته آخر این وام‌ها را مؤسسات توسعه رسمی^۱ (CDCs) برعهده دارند.

۷. مراکز توسعه کسب‌وکارهای کوچک^۲ (کد ۱۳-130-CFR): مرکز توسعه کسب‌وکارهای کوچک به‌عنوان مرکز هدایت و خدمت‌رسانی به کسب‌وکارهای کوچک است که به مالکان کسب‌وکارهای کوچک بالقوه و بالفعل، کمک فنی رسانده و به‌طور کلی ارتباطی منطقی میان نیازهای شرکت‌های تخصصی و مجریان برقرار می‌کند. در آمریکا این مراکز همچنین با داشتن زیرمجموعه‌های وسیع حمایتی برای گروه‌ها و انجمن‌های کسب‌وکارهای کوچک درصدد هستند تا بین منابع فدرال، عمومی و دولت‌های محلی و منابع مراکز آموزشی و بخش خصوصی ارتباط برقرار نمایند. در این میان اداره کسب‌وکارهای کوچک در آمریکا مسئولیت مدیریت عمومی و نظارت بر این مراکز را نیز برعهده دارد.^۳

قوانین عمومی و مقررات و دستورالعمل‌های فدرال عنوان شده، عمدتاً در قالب برنامه‌های اجرایی اداره کسب‌وکارهای کوچک (اس.بی.ای) اجرایی می‌شوند. اس.بی.ای به‌عنوان یک سازمان دولتی زیرمجموعه مستقیم ریاست‌جمهوری ایالات متحده است و مجری قوانین و مقررات حمایت مالی از کسب‌وکارهای کوچک است.

۳. ساختار و وظایف اداره کسب‌وکارهای کوچک (SBA)

در سال ۱۹۵۳ میلادی چارچوب قانونی و نظام تشکیلاتی مستقل و منسجمی با عنوان اداره کسب‌وکارهای کوچک در جهت توسعه هر چه بیشتر کارآفرینی و فضای رقابت آزاد در آمریکا تأسیس شد. این اداره به‌عنوان مجری قوانین و مقررات وضع شده در امور کسب‌وکارهای کوچک در هر یک از ایالت‌ها حداقل یک دفتر دارد و هدف آن حمایت از کسب‌وکارهای کوچک در تمامی زمینه‌ها به‌ویژه در زمینه تأمین مالی است.

سابقه طولانی آمریکا در توسعه کارآفرینی باعث توانا بودن بخش خصوصی این کشور در پیشبرد اهداف بسیاری از برنامه‌های توسعه کارآفرینی شده است. قانونگذاری آمریکا برای حمایت از کارآفرینان با تصویب قانون کسب‌وکارهای کوچک در ۳۰ جولای ۱۹۵۳ در کنگره و به‌دنبال آن تأسیس «اداره کسب‌وکارهای کوچک» که وظیفه آن «کمک‌رسانی، ارائه مشاوره، حمایت و محافظت حداکثری از منافع کسب‌وکارهای کوچک» بود، قدیمی‌ترین سابقه سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی دولتی برای توسعه کارآفرینی

۱. سازمان‌هایی هستند که برنامه‌های مالی گوناگون برای بنگاه‌ها را ارائه می‌نمایند. این شرکت‌ها تحت مجوز اداره کسب‌وکارهای کوچک فعالیت می‌نمایند.

2. Small Business Development Centers

3. http://www.ecfr.gov/cgi-bin/text_idx?SID=50ff66d5d1cc9357d5f4ce114fcc5c79&mc=true&node=pt13.1.130&rgn=div5

محسوب می‌شود؛ گرچه ریشه قوانین و مقررات فدرال در خصوص حمایت از کسب‌وکارهای کوچک به دهه ۱۹۲۰ میلادی برمی‌گردد. در سال ۱۹۲۹، پس از رکود بزرگ، رئیس‌جمهور وقت، هربرت هوور،^۱ جهت کمک به کسب‌وکارهایی که درگیر قراردادهای دولت فدرال بودند شرکتی را تحت عنوان شرکت باسازی ساختار اقتصادی (RFC)^۲ ایجاد نمود.^۳ این شرکت برای اعطای وام به همه کسب‌وکارهای بزرگ و کوچکی ایجاد شده بود که با مشکل رکود مواجه شده بودند.^۴

در طول جنگ جهانی دوم این‌گونه احساس شد که بسیاری از کسب‌وکارهای کوچک در ساخت محصولات و ارائه خدمات در حمایت از جنگ، نمی‌توانند با کسب‌وکارهای بزرگ رقابت کنند. در نتیجه، کنگره ایجاد شرکت کارخانه‌های جنگی کوچک^۵ (SWPC) را در سال ۱۹۴۲ تصویب کرد. این سازمان به اعطای وام به کسب‌وکارهای کوچک می‌پرداخت و سازمان‌های فدرال و کسب‌وکارهای بزرگ را به خرید از این بنگاه‌ها تشویق می‌نمود. در پایان جنگ جهانی دوم، اس.دابلویو.پی.سی منحل شد و در نتیجه قدرت عقد قرارداد و مسئولیت‌های وام‌دهی شرکت باسازی ساختار اقتصادی (آ.آ.اف.سی) بیشتر شد. وزارت بازرگانی آمریکا^۶ نیز برخی از مسئولیت‌های اس.دابلویو.پی.سی را به‌عهده گرفت. وزارت دفاع آمریکا^۷ نیز با تصویب قانون تدارکات نیروهای مسلح از سال ۱۹۴۷ که تأکید می‌نماید باید نسبت عادلانه‌ای از کل قراردادهای فدرال با کسب‌وکارهای کوچک منعقد شود به سمت موضوع مشارکت کسب‌وکار کوچک در قراردادهای فدرال رفت. با شروع جنگ کره، کنگره، سازمان مربوط به زمان جنگ^۸ دیگری با نام اداره کسب‌وکارهای کوچک دفاعی^۹ را ایجاد کرد که مسئولیت رسیدگی به مسائل کسب‌وکارهای کوچک را داشت. وظایف آن شبیه همان اس.دابلویو.پی.سی بود. این نهاد کسب‌وکارهای کوچکی را که تشخیص می‌داد توانایی انجام قراردادهای دولت را دارند به آ.آ.اف.سی معرفی و ضمانت می‌کرد. در همان زمان، دفتر کسب‌وکار کوچک (او.اس.بی.)^{۱۰} در وزارت بازرگانی برخی از آموزش‌های مربوط به کسب‌وکارهای کوچک را برعهده گرفت. با اعتقاد به اینکه فقدان اطلاعات و تخصص، عامل اصلی شکست کسب‌وکار کوچک بود، او.اس.بی. بروشورهای آموزشی را تولید و به انجام مشاوره مدیریتی برای کارآفرینان فردی می‌پرداخت. در سال ۱۹۵۲ آ.آ.اف.سی منحل شد. با این حال، جهت ادامه فعالیت‌های مهم آن و دیگر سازمان‌های قبلی، رئیس‌جمهور وقت دوايت آیزنهاور^{۱۱} ایجاد یک سازمان

1. Herbet Hoover

2. Reconstruction Finance Corporation (RFC)

۳. پینین.

4. Federal Small Business Programs and the small business act of 1953; Philip G. Bail Jr; Contract Management Magazine; October 2009

5. Smaller War Plants Corporation (SWPC)

6. Department Of Commerce

7. Department Of Defense

8. Wartime Organization

9. Small Defense Plants Administration (SDPA)

10. Office of Small Business (OSB)

11. Dwight D.Eisenhower

جدید کسب‌وکار کوچک را پیشنهاد کرد. این سازمان هم‌اکنون اداره کسب‌وکارهای کوچک آمریکا نامیده می‌شود که براساس قانون کسب‌وکار کوچک ایجاد شد. در این قانون تصریح شده که اس.بی.ای باید نسبت به اینکه کسب‌وکارهای کوچک سهمی عادلانه از قراردادهای دولتی و نیز فروش اموال مزاد دولتی به دست آورده‌اند، اطمینان حاصل نماید.^۱

اداره کسب‌وکارهای کوچک به‌عنوان مدافع و محافظ منافع کسب‌وکارهای کوچک و کارآفرینان اقتصادی، برنامه‌های متعددی را در سطوح ملی و محلی و در جهت بهبود موقعیت این گروه از کسب‌وکارها و کارآفرینان به اجرا گذاشته است. مأموریت این نهاد بدین شکل تعریف شده است:^۲ «مأموریت اداره کسب‌وکارهای کوچک عبارت است از نگهداری و تقویت اقتصاد ملی به‌وسیله استقرار و احیای کسب‌وکارهای کوچک و همچنین کمک به بهبود اقتصادی عمومی پس از بلایای طبیعی». این اداره در سال ۱۹۵۴ در راستای حمایت از کسب‌وکارهای کوچک، رسماً شروع به ارائه خدمات وام‌دهی مستقیم و تضمین دریافت وام از بانک‌ها به کسب‌وکارهای کوچک نمود. این نهاد در طی ۶۰ سال حیات خود، حمایت‌ها و برنامه‌های ویژه بسیار زیادی را جهت تشویق و حمایت از کسب‌وکارهای کوچک فعال در تمامی حوزه‌ها داشته است. خدمات فعلی این اداره در جهت حمایت از کارآفرینی را می‌توان به صورت زیر دسته‌بندی کرد:^۳

- راه‌اندازی و اداره کسب‌وکار کوچک (شامل: پیش‌زمینه‌های راه‌اندازی کسب‌وکار کوچک، تدوین طرح کسب‌وکار، الزامات و مجوزهای قانونی کسب‌وکار وام‌ها و منابع تأمین مالی، مسائل مالیاتی، تأمین تجهیزات و محل کسب‌وکار، استخدام و نگهداشت کارکنان، مدیریت کسب‌وکار کوچک)؛
- وام‌ها و کمک‌های بلاعوض مالی دولت (شامل: برنامه‌های وام‌دهی اداره کسب‌وکارهای کوچک، چگونگی ثبت تقاضای وام، کمک‌های بلاعوض، دیگر منابع تأمین مالی)؛
- عقد قرارداد با دولت (اصول کلی و شرایط لازم، حمایت‌های اس.بی.ای از کسب‌وکارهای کوچک در زمینه عقد قرارداد)؛
- آموزش (ارائه یک پایگاه اطلاعاتی بسیار غنی از مقالات آموزشی، کلاس‌های چندرسانه‌ای و دیگر ابزارهای آموزشی برای مالکین کسب‌وکارهای کوچک و علاقمندان به کارآفرینی).

۱. پیشین.

۲. www.SBA.gov

۳. <http://www.sba.gov/about-sba/>

۴. برنامه‌های نظام تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک در ایالات متحده آمریکا^۱

از زمان شروع حمایت رسمی دولتی از کسب‌وکارهای کوچک در ایالات متحده در سال ۱۹۵۳، حدود ۲۰ میلیون کسب‌وکار کوچک از کمک‌های مستقیم و غیرمستقیم اداره کسب‌وکارهای کوچک (اس.بی.ای) - به‌عنوان بازوی اجرایی نظام تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک در آمریکا - استفاده کرده‌اند و بدین ترتیب، نظام تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک، به‌صرفه‌ترین ابزار دولت برای توسعه اقتصادی مبدل شده است.

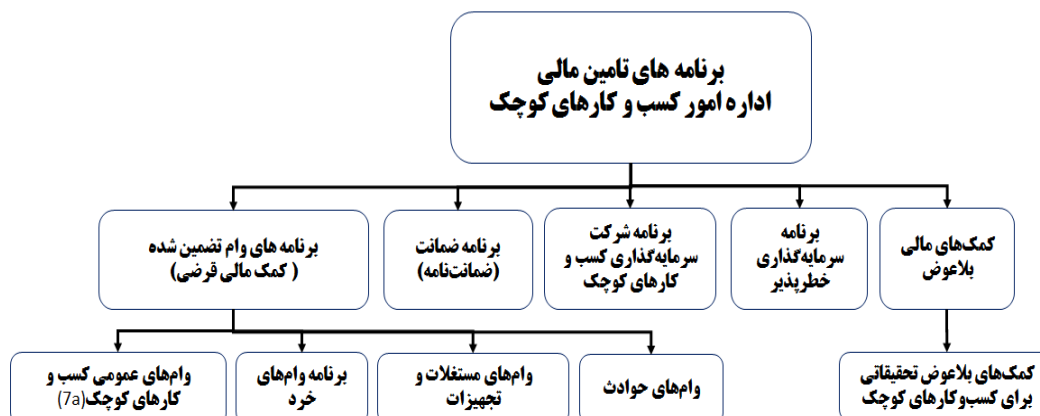
برنامه‌های تأمین مالی و حمایت از کسب‌وکارهای کوچک در آمریکا مطابق قوانین موضوعه این کشور بسیار متنوع است و شرایط احراز برای استفاده از مزایای هر برنامه نیز متفاوت و خاص است. مطابق این قوانین و برنامه‌های تعریف شده در آنها، اس.بی.ای می‌تواند شرایط دریافت یک وام را توسط یک وام‌دهنده شخص سوم برای متقاضی تسهیل نماید، یک ضمانتنامه را تضمین نماید یا به متقاضی جهت یافتن سرمایه‌گذار خطرپذیر کمک کند.

اداره کسب‌وکارهای کوچک (اس.بی.ای) به‌هیچ‌عنوان سرمایه‌گذاری مستقیمی در کسب‌وکارهای کوچک انجام نمی‌دهد، بلکه به‌صورت سالیانه بخشی از سرمایه خود را به‌عنوان تضمین دریافت وام و کمک‌های مالی یا به‌عنوان منبعی برای تأمین مالی وام‌ها و کمک‌های مالی در اختیار بانک‌ها و مؤسسات مالی به‌عنوان کارگزاران خود قرار می‌دهد. متقاضیان دریافت وام‌ها و تسهیلات مالی اس.بی.ای لازم است ابتدا به دفاتر محلی اس.بی.ای در سراسر ایالات متحده مراجعه کنند تا واجد شرایط قانونی بودن آنها بررسی و تأیید شود. افراد و کسب‌وکارهای کوچک تأیید شده برای دریافت وام و تسهیلات مالی به بانک‌ها و مؤسسات مالی معرفی می‌شوند؛ اما این به‌معنی تضمین پرداخت وام و تسهیلات مالی به آنها نیست. بانک‌ها و مؤسسات مالی این اشخاص را مطابق رویه‌های معمول خود اعتبارسنجی می‌کنند و ریسک وام‌دهی آنها را بررسی می‌کنند. سپس براساس رتبه اعتباری و ریسک تعیین شده متقاضی، مبلغ و شرایط اعطای وام به وی مشخص می‌شود. سپس وام یا تسهیلات مالی از منابع داخلی بانک با تضمین اس.بی.ای یا از منابع اس.بی.ای نزد بانک مربوطه پرداخت می‌شود. این رویه برای جلوگیری از انحرافات احتمالی در تخصیص منابع و همچنین جلوگیری از بلاوصول شدن منابع بانکی و اس.بی.ای بسیار حیاتی است. در ادامه کلیه برنامه‌های تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک مورد بررسی قرار می‌گیرند. در شکل زیر می‌توان انواع کمک‌های مالی ارائه شده از جانب اس.بی.ای را مشاهده کرد:

۱. مطالب این بخش از سایت اداره کسب‌وکارهای کوچک آمریکا به آدرس زیر استخراج شده است:
<http://www.sba.gov/category/navigation-structure/loans-grants>

نمودار ۱. برنامه‌های تأمین مالی اداره کسب و کارهای کوچک در ایالات متحده آمریکا

۴-۱. برنامه های تضمین وام^۱

در ابتدا لازم است به این موضوع توجه شود که اس.بی.ای به طور مستقیم به کسب و کارهای کوچک وام نمی‌دهد و در واقع تنها خطوط راهنمایی را برای وام‌هایی که توسط شرکایش (شامل: وام‌دهندگان بخش دولتی و خصوصی، سازمان‌های توسعه‌ای و انجمن‌ها و مؤسسات ارائه وام‌های خرد) به کسب و کارهای کوچک داده می‌شود مشخص می‌نماید. این نهاد باز پس گرفتن وام را تضمین کرده و بنابراین به از بین بردن ریسک‌هایی که متوجه شریک وام‌دهنده خود است، کمک می‌نماید. بنابراین هنگامی که یک کسب و کار برای وام اس.بی.ای اقدام می‌کند، در واقع برای دریافت یک وام تجاری که براساس نیازمندی‌های مشخص شده توسط اس.بی.ای و با تضمین اس.بی.ای توسط یکی از شرکای تجاری اس.بی.ای اعطا می‌شود، اقدام کرده است. چنانچه متقاضی به سایر کمک‌های مالی با شرایط مناسب دسترسی داشته باشد ممکن است وام‌های تضمین شده توسط اس.بی.ای به کسب و کار وی تعلق نگیرد. همچنین ممکن است دولت، سیاست‌های مالی و اولویت‌هایش را جهت برآوردن شرایط اقتصادی فعلی تغییر دهد و به دنبال آن، شرایط ضمانت وام اس.بی.ای و الزامات این نهاد نیز می‌توانند تغییر کنند. لذا متقاضی نمی‌تواند بدون در نظر گرفتن شرایط فعلی و تنها مبتنی بر سیاست‌ها و قوانین گذشته اقدام به گرفتن وام نماید.

اس.بی.ای در خصوص وام، برنامه‌های گوناگونی را برای اهداف گوناگون و خاص ارائه می‌دهد: وام‌های عمومی کسب و کارهای کوچک یا (a)7، برنامه وام‌های خرد، وام‌های مستغلات و تجهیزات و وام‌های حوادث.

الف) وام‌های عمومی کسب‌وکارهای کوچک^۱ 7(a)

این برنامه وام معمول‌ترین برنامه وام اس.بی.ای و شامل کمک مالی به کسب‌وکارهایی با نیازمندی‌های خاص هست. مطالب مربوط به مشمولیت، شرایط پرداخت، هزینه خدمات، نرخ سود وام و ... به صورت کامل در وبسایت این اداره موجود است.

کلیدی‌ترین فاکتور مشمولیت این وام براساس نظر سازمان ویژگی مالکیت آن و محلی است که کسب‌وکار در آن فعالیت می‌کند. اس.بی.ای عموماً مشخص نمی‌کند که کدام کسب‌وکارها مشمول دریافت این نوع وام هستند. بلکه در شرایط ذکر شده تنها معلوم می‌نماید کدام کسب‌وکارها مشمول آن نیستند. جهت مشمول بودن برای دریافت کمک، کسب‌وکار باید:

- جهت کسب سود فعال باشد.
- طبق تعریف اس.بی.ای کسب‌وکاری کوچک باشد.
- در داخل ایالات متحده مشغول بوده یا قرار به فعالیت داشته باشد.
- سهام سرمایه‌گذاری منطقی داشته باشد.
- قبل از جستجو برای کمک‌های مالی از منابع مالی جایگزین، از جمله دارایی‌های شخصی استفاده کند.
- قادر به نشان دادن نیاز به دریافت وجوه وام باشد.
- در هیچ یک از تعهدات بدهی‌های موجود به دولت ایالات متحده متخلف نباشد.
- کسب‌وکار مربوطه باید در زمینه‌هایی که اس.بی.ای مشخص کرده و قابل پذیرش هستند برای کمک مالی از جانب دولت فدرال فعالیت نماید. لیست زیر کسب‌وکارهایی هستند که مشمول دریافت کمک نمی‌شوند:
- کسب‌وکارهای فعال در حوزه مالی مانند بانک‌ها و ...
- کسب‌وکارهای متعلق به (شرکت‌های) توسعه‌گر^۲ و صاحبخانه‌ها که از دارایی‌هایی که از طریق درآمد حاصل از وام به دست آمده یا توسعه داده شده است، به نحو فعال بهره‌برداری نمی‌کنند (به استثنای مواردی که دارایی مورد نظر به یک بنگاه اجاره داده شده و سودی را عاید مالک دارایی نمی‌کند)
- شرکت‌های بیمه عمر
- کسب‌وکارهای مستقر در کشورهای خارجی
- کسب‌وکار درگیر در برنامه‌های توزیع و فروش هرمی
- کسب‌وکارهایی که بیش از یک سوم از درآمد ناخالص سالیانه خود را از فعالیت‌های قمار قانونی به دست می‌آورند.

1. General Small Business Loans

2. Developers

- کسب و کارهای مشغول در هر فعالیت غیرقانونی
- باشگاه‌های خصوصی و کسب و کارهایی که تعداد اعضایشان به دلایلی بیش از ظرفیت قانونی کسب و کار کوچک است.
- واحدهای دارای مالکیت دولتی
- کسب و کار درگیر در آموزش، مشاوره یا تلقین اعتقادات مذهبی
- تعاونی مصرف و بازاریابی
- کسب و کاری که در آن وام‌دهنده، شرکت توسعه‌دهنده مجوزدار^۱ و یا یکی از وابستگان آنها ذینفع در آن صاحب سهام در آن باشند.
- کسب و کاری که بیشتر از ۲/۵ درصد از درآمد خالص سالیانه خود را از طریق فروش محصولات مربوط به امور جنسی مبتذل به دست می‌آورد.
- کسب و کارهای درگیر در فعالیت‌های سیاسی یا لابی‌گری.

ب) برنامه وام‌های خرد^۲

برنامه وام‌های خرد وام‌هایی را تا سقف ۵۰ هزار دلار^۳ جهت کمک به کسب و کارهای کوچک و راه‌اندازی و گسترش مراکز غیرانتفاعی نگهداری از کودک ارائه می‌نماید. متوسط مقدار این وام ۱۳۰۰۰ دلار است. مشمولیت این نوع وام نیز همانند وام نوع قبلی دارای شرایطی است که در وبسایت اداره کسب و کارهای کوچک قید شده است.

ج) وام‌های مستغلات و تجهیزات^۴

این برنامه وام، تأمین مالی برای اکثر دارایی‌های ثابت مانند مستغلات و تجهیزات فراهم می‌کند. مطالب مربوط به مشمولیت، هزینه خدمات، نرخ سود وام و ... به صورت کامل در وبسایت این اداره موجود هستند. مشمولیت این نوع وام نیز همانند دو نوع وام قبلی دارای شرایط خاصی است.

د) وام‌های حوادث^۵

اس.بی.ای وام‌های حوادث با نرخ بهره پایین برای صاحبان ملک، اجاره‌گیرندگان، کسب و کارها با هر اندازه‌ای و سازمان‌های خصوصی عام‌المنفعه ارائه می‌نماید. این وام می‌تواند برای تعمیر یا جابجایی تمامی آیتم‌های نامبرده که در یک حادثه آسیب دیده‌اند شامل مستغلات، اموال شخصی، ماشین‌آلات، تجهیزات و دارایی‌های کسب و کار مورد استفاده باشد.

1. Certified Development Company (CDC)

2. Micro Loan Program

۳. پس از تصویب قانون اشتغال کسب و کارهای کوچک در سال ۲۰۱۰ سقف این وام از ۲۵ هزار دلار به ۵۰ هزار دلار افزایش یافت.

4. Realstate & Equipment Loans(CDC/504)

5. Disaster Loans

هـ) برنامه ضمانت (ضمانتنامه)

این برنامه به پیمانکاران کسب‌وکارهای کوچک که نمی‌توانند ضمانتی را از طریق کانال‌های تجاری معمول به‌دست آورند، کمک می‌نماید.

یک ضمانتنامه در واقع یک ابزار سه‌جانبه است مابین یک ضامن (کسی که موافقت می‌نماید که مسئولیت قرض یا تعهد یا چیز دیگر را بپذیرد)، یک پیمانکار و صاحب یک پروژه. این توافق، پیمانکار را مقید به انجام قرارداد مطابق با شرایط و قوانین آن می‌نماید. چنانچه پیمانکار قادر به انجام موفقیت‌آمیز قرارداد نباشد، ضامن باید مسئولیت‌های پیمانکار را پذیرفته و نسبت به اتمام پروژه اطمینان حاصل نماید. پیمانکاران ضمانتنامه را از شرکت‌های ضمانتی یا نمایندگان آنها به‌دست می‌آورند. اکثر قراردادهای ساخت‌وساز عمومی و بسیاری از قراردادهای خصوصی نیاز به یک ضمانتنامه دارند.

از طریق این برنامه، اس.بی.ای با تضمین ضمانت، توافق می‌کند چنانچه پیمانکار شرایط قرارداد را نقض نماید، درصدی از کاستی در امور مربوطه به قرارداد را برعهده گیرد. در واقع اس.بی.ای ضمانتنامه پیشنهاد، عملکرد و پرداخت صادر شده توسط شرکت ضامن را ضمانت می‌نماید. تضمین اس.بی.ای انگیزه‌ای برای ضامن‌ها، جهت ارائه ضمانت پیمانکاران واجد شرایط ایجاد می‌نماید و بنابراین توانایی پیمانکار با کسب‌وکار کوچک را برای به‌دست آوردن ضمانت و دستیابی بیشتر به فرصت‌های قراردادی تقویت می‌نماید.

اس.بی.ای می‌تواند ضمانتنامه را برای قراردادهای تا ۵ میلیون دلار برای پوشش پیشنهاد، عملکرد و پرداخت ضمانتنامه، تضمین و در برخی موارد نیز برای قراردادهای خاص تا ۱۰ میلیون دلار ضمانت نماید.

۲-۴. برنامه شرکت سرمایه‌گذاری کسب‌وکارهای کوچک^۱

در سال ۱۹۵۸ کنگره آمریکا، برنامه شرکت سرمایه‌گذاری کسب‌وکارهای کوچک را جهت تسهیل جریان سرمایه‌گذاری بلندمدت برای کسب‌وکارهای کوچک آمریکا ایجاد کرد. برنامه شرکت سرمایه‌گذاری کسب‌وکارهای کوچک (اس.بی.آی.سی) به‌دنبال ایجاد ساختار سرمایه‌گذاری دولتی - خصوصی برای کمک به پر نمودن شکاف میان دسترسی به سرمایه و تأمین نیازهای مالی کسب‌وکارهای کوچک است. لازم است توجه شود که اس.بی.ای تحت هیچ شرایطی به‌طور مستقیم در کسب‌وکارهای کوچک سرمایه‌گذاری نمی‌کند؛ بلکه به جای آن، بر تجربه صندوق‌های سرمایه‌گذاری خصوصی واجد شرایط تکیه می‌نماید. اس.بی.ای این صندوق‌ها را تحت عنوان اس.بی.آی.سی نامگذاری کرده و به آنها مجوز می‌دهد و به این ترتیب با تخصیص سرمایه نه‌چندان بالای دولت برای تضمین وام‌دهی به کسب‌وکارهای

1. Small Business Investment Company (SBIC)

کوچک، زمینه لازم را برای گردآوری مبالغ قابل توجه سرمایه جهت تأمین مالی کسب و کارهای کوچک فراهم می‌نماید. با این دو منبع حامی سرمایه‌گذاری، صندوق‌های اس.بی.آی.سی - به‌عنوان شرکت‌های بخش خصوصی که مجوزهای قانونی لازم را از اس.بی.آی دریافت می‌کنند - در سراسر ایالات متحده به دنبال کسب و کارهای پررونق نیازمند به وام یا تأمین مالی صاحبان سهام هستند. این صندوق‌ها از نظر نحوه کار و ترغیب نسبت به بازگشت بالای سرمایه، شبیه به سایر صندوق‌های سرمایه‌گذاری هستند؛ اگرچه برخلاف دیگر منابع مالی، این صندوق‌ها سرمایه‌گذاری خود را به کسب و کارهای کوچک واجد شرایط که در قوانین اس.بی.آی تعریف شده‌اند محدود می‌نمایند.

۳-۴. برنامه سرمایه‌گذاری خطرپذیر

در واقع سرمایه‌گذاری خطرپذیر یک نوع تأمین مالی صاحبان سهام است که نیازهای مالی شرکت‌های کارآفرینی را که به دلایلی چون اندازه، دارایی و سطح بلوغ نمی‌توانند به دنبال سرمایه از منابع سنتی مانند بازار سرمایه و بانک‌ها بروند تأمین می‌نماید. سرمایه‌گذاری خطرپذیر به‌طور کلی با تبادل پول نقد در ازای سهام و گرفتن یک نقش فعال در شرکت سرمایه‌گذاری شده، انجام می‌شود.

سرمایه‌گذاری خطرپذیر با سایر منابع تأمین مالی سنتی تفاوت دارد به این صورت که سرمایه‌گذاری خطرپذیر معمولاً:

- تمرکز بر شرکت‌های جوان و با رشد بالا دارد؛
- سرمایه‌گذاری صاحبان سهام را دربر دارد نه قرض دادن به مدیران کسب و کار؛
- دارای ریسک بالاتر و در عین حال انتظار نرخ بازگشت سرمایه بالاتری است؛
- نسبت به روش‌های تأمین مالی سنتی، افق سرمایه‌گذاری طولانی‌تری دارد.
- به‌طور فعال بر شرکت‌های نمونه با مشارکت در هیئت مدیره، بازاریابی استراتژیک، حاکمیت و ساختار سرمایه نظارت دارد.

رشد بلندمدت موفق برای بیشتر کسب و کارها وابسته به در دسترس بودن سرمایه صاحبان سهام است. به‌صورت کلی وام‌دهندگان قبل از آنکه کسب و کارهای کوچک را مورد حمایت قرار دهند، نیاز به تأمین امنیت از جانب صاحبان سهام دارند. از این جهت سرمایه‌گذاری خطرپذیر با ورود به آن کسب و کار به‌عنوان صاحبان سهام یک تکیه‌گاه مالی برای کسب و کارها تأمین می‌کند. قابل ذکر است صاحبان سهام آخرین سهم را نسبت به دارایی‌های شرکت دارند. با توجه به این اولویت پایین و عدم نیاز به پرداخت کنونی، صاحبان سهام نیاز به یک نرخ بالاتر بازگشت سرمایه‌گذاری نسبت به وام‌دهندگان دارند.

صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر از نظر شرایط تشکیل و ساختار و شیوه‌های اجرایی، نوعی از صندوق‌های سرمایه‌گذاری کسب و کارهای کوچک (اس.بی.آی.سی) محسوب می‌شوند و در نتیجه اداره

کسب‌وکارهای کوچک به هیچ عنوان صندوق سرمایه‌گذاری خطرپذیری در زیرمجموعه خودش ندارد. علاوه بر چهار دسته برنامه تأمین مالی ذکر شده در بالا (برنامه‌های وام تضمین شده، تضمین ضمانت، شرکت سرمایه‌گذاری کسب‌وکارهای کوچک و سرمایه‌گذاری خطرپذیر)، این نهاد به ارائه کمک‌های بلاعوض به کسب‌وکارهای کوچک نیز می‌پردازد.

۴-۴. برنامه کمک‌های بلاعوض دولتی^۱

برخلاف وام‌های کسب‌وکار، کمک‌های بلاعوض این امتیاز را دارند که نیاز به بازگرداندن ندارند. شایان ذکر است این نوع تأمین بودجه معمولاً به گروه خیلی خاصی از متقاضیان محدود می‌شود. اس.بی.ای برای شروع و گسترش یک کسب‌وکار، کمک بلاعوض ارائه نمی‌کند بلکه این کمک کاملاً براساس مالیات دلاری خود متقاضی تأمین می‌شود و در نتیجه، نیاز به گزارش‌دهی دقیق جهت اطمینان از صرف نمودن پول به شکل صحیح دارد. همان‌طور که منطقی است کمک بلاعوض و بدون هدف به بنگاهی داده نمی‌شود. کمک‌های بلاعوض از جانب دولت فدرال، مجاز بوده و از طریق مصوبات کنگره و با امضای رئیس‌جمهور تخصیص داده می‌شوند. محدوده یا اختیارات کمک‌های بلاعوض به‌طور وسیعی میان آژانس‌های مختلف دولتی متفاوت هستند. اس.بی.ای این اختیار را دارد که کمک‌های بلاعوض را به سازمان‌های غیرانتفاعی و آموزشی در بسیاری از برنامه‌های آموزش و مشاوره‌اش اختصاص دهد. برخی کمک‌های بلاعوض کسب‌وکارها، از طریق برنامه‌های ایالتی و محلی، سازمان‌های غیرانتفاعی و سایر گروه‌ها قابل دستیابی هستند. به‌عنوان مثال برخی ایالت‌ها کمک‌های بلاعوض، جهت توسعه مراکز نگهداری کودک، توسعه فناوری بهینه‌سازی مصرف انرژی و همچنین توسعه کمپین‌های بازاریابی برای گردشگری ارائه می‌دهند. این کمک‌های بلاعوض، لزوماً شامل کمک‌های مالی رایگان نیستند و معمولاً دریافت‌کننده نیازمند مطابقت با بودجه یا ترکیب کمک‌های بلاعوض با سایر شکل‌های تأمین مالی مثل وام است. مقدار کمک‌های بلاعوض قابل دستیابی، معمولاً از یک کسب‌وکار تا دیگری متفاوت است.

اگر کسب‌وکار متقاضی یکی از این کسب‌وکارهای مشمول این کمک نباشد آژانس‌های دولت فدرال و ایالتی، برنامه‌های کمک مالی ارائه می‌دهند که به صاحبان کسب‌وکارهای کوچک کمک می‌نماید تا وام و تأمین مالی سرمایه‌گذاری خطرپذیر را از وام‌دهندگان تجاری دریافت کنند.

• کمک‌های بلاعوض تحقیقاتی برای کسب‌وکارهای کوچک

چنانچه کسب‌وکار کوچک در زمینه تحقیق و توسعه (R&D) فعال باشد، امکان اعطای کمک‌های بلاعوض دولت فدرال تحت برنامه‌های تحقیق نوآوری کسب‌وکار کوچک^۲ و انتقال فناوری کسب‌وکار

1. Government Grants

2. Small Business Innovation Research (SBIR)

کوچک^۱ وجود دارد. این دو برنامه، کسب‌وکارهای کوچک را ترغیب می‌کنند تا پروژه‌های تحقیق و توسعه‌ای را انجام دهند که:

- اهداف تحقیق و توسعه دولت فدرال را برآورده نماید.

- پتانسیل بالایی برای تجاری‌سازی داشته باشند.

این دو برنامه دولت فدرال در حوزه‌های کاری زیر حامی کسب‌وکارهای کوچک است: وزارت کشاورزی، وزارت خدمات سلامتی و انسانی، وزارت حمل‌ونقل، وزارت دفاع، آژانس حفاظت از محیط زیست، وزارت آموزش، بنیاد ملی علوم، وزارت انرژی، مؤسسه ملی استاندارد و فناوری، مدیریت ملی هوا و فضا (ناسا).

۵. عملکرد تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در آمریکا

در این بخش با هدف بررسی دستاوردهای قوانین حمایتی در حوزه تأمین مالی، به عملکرد تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک در آمریکا پرداخته می‌شود.

به‌منظور بررسی مقایسه‌ای عملکرد تأمین مالی بنگاه‌های کوچک و اینکه چه حجمی از تأمین مالی آمریکا را به خود اختصاص داده‌اند ضروری است ابتدا به آمار تعداد بنگاه‌های کوچک و متوسط و مقایسه با بنگاه‌های بزرگ در این کشور اشاره نماییم. همان‌طور که در جدول ۲ نشان داده شده است، بیش از ۹۹ درصد بنگاه‌ها در آمریکا بنگاه‌های خرد، کوچک و متوسط (کمتر از ۵۰۰ کارکن) هستند. براساس همین آمار، سهم بنگاه‌های خرد، کوچک و متوسط از تولید بخش خصوصی، ۴۶ درصد، سهم آنها از ایجاد اشتغال جدید،

۶۴ درصد و سهم آنها از کل حقوق و دستمزد پرداختی در بخش خصوصی، ۴۳ درصد است.^۲

جدول ۲. اندازه و تعداد بنگاه‌ها در ایالات متحده آمریکا

درصد	تعداد	اندازه بنگاه (کارکنان)
۱۰۰	۱۴۵۹۰۸۳۱	کل بنگاه‌ها
۹۹/۷	۱۴۵۴۴۵۳۳	خرد، کوچک و متوسط (۰-۴۹۹)
۹۳/۵	۱۳۶۴۵۷۹۵	خرد (۰-۹)
۵/۶	۸۱۷۱۰۹	کوچک (۱۰-۹۹)
۰/۶	۸۱۶۲۹	متوسط (۱۰۰-۴۹۹)
۰/۳	۴۶۲۹۸	بزرگ (۵۰۰+)

Source: OECD (2015), p:369.

1. Small Business Technology Transfer (STTR)

2. OECD (2015), Financing SMEs and Entrepreneurs 2015: An OECD Scoreboard, OECD Publishing, Paris. Statelink: dx.doi.org/10.1787/888933195955

در جدول ۳ عملکرد برنامه‌های وام (a)7 و برنامه ۵۰۴ که در بخش‌های قبیل شرح داده شد، براساس تعداد و میزان وام نشان داده شده است. براساس آخرین آمار، در سال ۲۰۱۳ وام‌های تضمینی اعطا شده به بنگاه‌های کوچک بالغ بر ۲۲/۵ میلیارد دلار بوده است. از سال ۱۹۹۱ تا سال ۲۰۰۰ نیز، اداره کسب‌وکارهای کوچک بالغ بر ۴۳۵۰۰۰ بنگاه کوچک را با اختصاص ۹۴/۶ هزار میلیارد دلار وام اعطایی، حمایت کرده است، این میزان کمک بیشتر از کل عملکرد سازمان قبل از سال ۱۹۹۱ بوده است.^۱

جدول ۳. برنامه اعطای وام (a)7 و ۵۰۴ اداره کسب‌وکارهای کوچک آمریکا

حمایت مالی		وام‌های تضمینی ^۲				□
تغییر تعداد نسبت به سال قبل (درصد)	میزان (میلیون دلار)	تغییر تعداد نسبت به سال قبل (درصد)	تعداد (میلیون دلار)	تغییر تعداد نسبت به سال قبل (درصد)	تعداد	سال
۱۳	۱۸۰۴۹	۶/۴	۱۲۶۷۰	۵	۴۹,۵۵۱	۲۰۰۱
۱۴	۲۰۵۰۳	۱۵/۰	۱۴۵۷۱	۲۳	۶۰,۸۴۱	۲۰۰۲
۱۰	۲۲۶۴۷	۵/۶	۱۵۳۸۲	۳۰	۷۹,۳۷۲	۲۰۰۳
۲۱	۲۷۴۶۳	۱۸/۰	۱۸۱۴۷	۱۹	۹۴,۰۶۹	۲۰۰۴
۲۰	۳۲۸۸۹	۱۳/۱	۲۰۵۳۴	۱۰	۱۰۳,۳۷۰	۲۰۰۵
۱	۳۳۱۲۸	-۱/۵	۲۰۲۳۶	۶	۱۰۹,۹۴۱	۲۰۰۶
۶	۳۵۰۹۶	۱/۹	۲۰۶۱۱	-۲	۱۰۷,۵۶۷	۲۰۰۷
-۲۴	۲۶۶۰۵	-۲۲/۱	۱۶۰۶۴	-۳۹	۶۵,۵۱۹	۲۰۰۸
-۷	۲۴۶۹۷	-۴/۴	۱۵۳۶۳	-۱۳	۵۷,۰۱۳	۲۰۰۹
۳۳	۳۲۸۵۷	۴۶/۱	۲۲۴۴۴	۱۶	۶۶,۰۵۰	۲۰۱۰
-۱۱	۲۹۳۱۴	-۱۶/۷	۱۸۷۰۵	-۲۱	۵۲,۰۹۳	۲۰۱۱
۳۰	۳۸۱۲۵	۲۱/۵	۲۲۷۲۷	۴	۵۴,۴۲۵	۲۰۱۲
-۱۲	۳۳۴۸۶	-۰/۸	۲۲۵۴۶	-۲	۵۳,۱۶۰	۲۰۱۳

Source: OECD (2015), p:368.

همان‌طور که در نمودار ۲ نشان داده شده است، بحران مالی و اقتصادی سال ۲۰۰۸-۲۰۰۹ اثر قابل ملاحظه‌ای بر برنامه‌های دسترسی به سرمایه اداره کسب‌وکارهای کوچک گذاشت که البته با مداخلات متعدد دولت مرکزی، حجم دلارهای مربوط به برنامه‌های تأمین مالی ذکر شده توانست از سطح حداکثر دوره‌های قبل بالاتر برود که این رقم به نزدیک ۲۲/۶ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۳ رسید (نمودار ۲).^۳

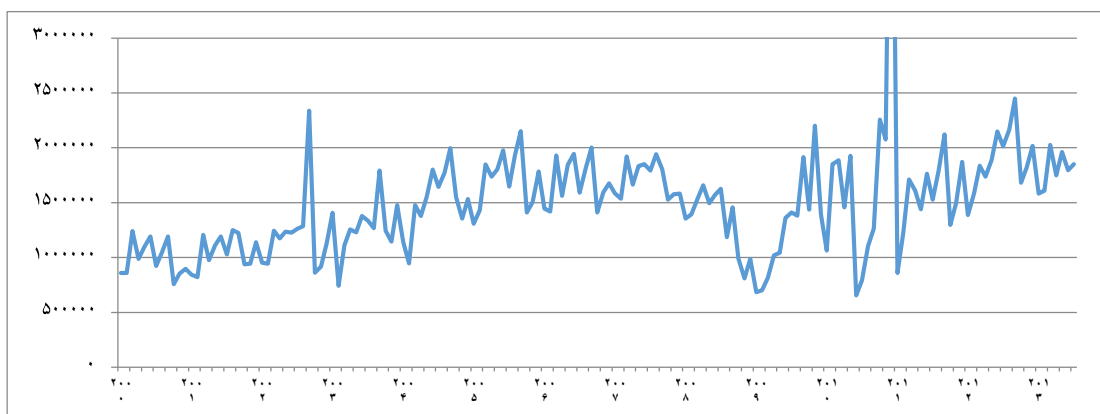
1. US-SBA, "Overview & History of the SBA," viewed August 30 2005, <http://www.sba.gov/aboutsba/history.html>, 2003

2. Loan Guarantees

3. OECD (2015), p:376.

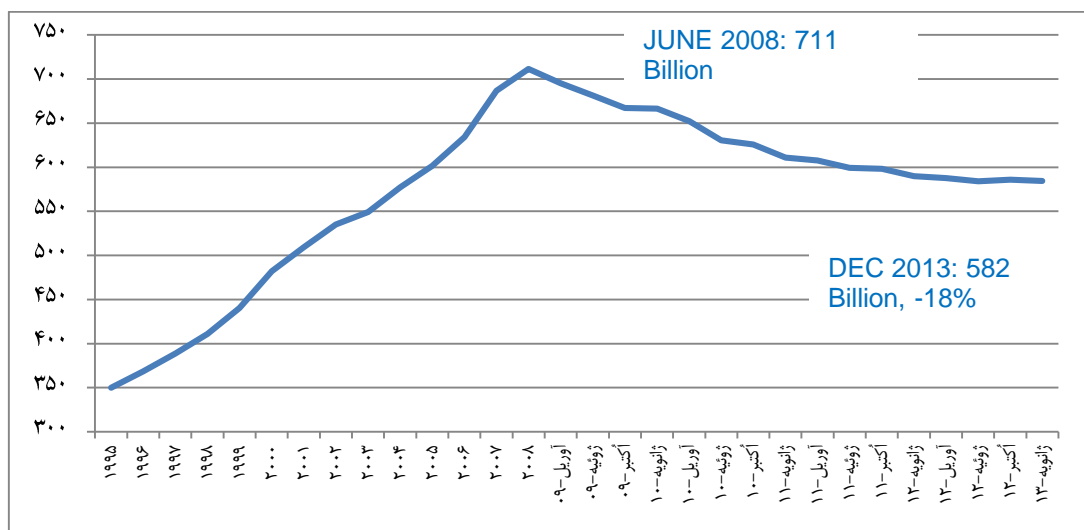
نمودار ۲. حجم ناخالص وام‌های تضمینی^۱، برنامه‌های (a) 7 و ۵۰۴ اداره کسب‌وکارهای کوچک (هزار دلار)

Source: OECD (2015), p:377.^۲

آمار FDIC نیز در خصوص وضعیت وام‌های کوچک در نهادهای مالی بیمه شده^۳ (بانک‌ها یا مؤسسات اعتباری که تحت شمول بیمه سپرده‌ها قرار گرفته‌اند)^۴ نشان می‌دهد که از نیمه دوم سال ۲۰۰۸ مانده وام‌های کسب‌وکارهای کوچک روند کاهشی داشته است. این آمار شاخصی از وضعیت دسترسی به وام برای بنگاه‌های کوچک بخش خصوصی محسوب می‌شود. در نمودار ۳ روند وضعیت این وام‌ها نشان داده شده است.

نمودار ۳. وضعیت مانده وام‌های کوچک در نهادهای مالی بیمه شده، براساس آمار FDIC^۵ (میلیارد دلار)

Source: OECD (2015), p:374.

1. Gross loan guarantees

2. <http://dx.doi.org/10.1787/888933194409>

3. Insured Financial Institutions

۴. در آمریکا شرکت ملی بیمه سپرده‌ها (Federal Deposit Insurance Corporation) مسئولیت این کار را برعهده دارد. بسیاری از بانک‌ها و مؤسسات مالی دارای اعتبار در آمریکا عضو این سازمان هستند و براساس قانون نیز بانک‌های ایالتی و ملی باید تحت شمول بیمه سپرده‌ها قرار گیرند. منبع: <http://www.investopedia.com/terms/i/insured-financial-institution.asp>

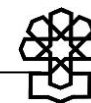
5. Federal Deposit Insurance Corporation

در ایالات متحده، بنیاد ملی کسب‌وکار مستقل (NFIB)^۱ از سال ۱۹۸۶ به جمع‌آوری داده‌های روندی در خصوص بنگاه‌های کوچک می‌پردازد. براساس تحقیق این بنیاد در سال ۲۰۱۴، صرفاً ۲ درصد از صاحبان بنگاه‌های کوچک، مسئله تأمین مالی را به‌عنوان مهمترین و تنها مشکل عنوان کرده‌اند. همچنین ۴ درصد از پرسش‌شوندگان بیان کرده‌اند که نیازهای اعتباری آنها تأمین نشده است. براساس گزارش دسترسی به منابع مالی از سال ۲۰۰۷ تا سال ۲۰۰۹، دسترسی تأمین مالی کاهش قابل توجهی داشته است (افزایش درصد بنگاه‌هایی که نیازهای تأمین مالی آنها برآورده نشده است) که در سال‌های پس از آن این روند جبران شده است. در طول سال ۲۰۱۳ و نیمه نخست سال ۲۰۱۴ گزارش دسترسی به وام نشان می‌دهد که شرایط و آمار دسترسی به وام مشابه دوره قبل از بحران شده است.^۲

در جدول ۴ خلاصه‌ای از آمار و عملکرد شاخص‌های تأمین مالی بنگاه‌های کوچک و متوسط در آمریکا نشان داده شده است.

1. National Federation of Independent Business

2. National Federation of Independent Business (NFIB), Small Business Economic Trends. <http://www.nfib.com/surveys/small-business-economic-trends/>

جدول ۴. خلاصه آمار و عملکرد وضعیت شاخص‌های تأمین مالی بنگاه‌های کوچک و متوسط در آمریکا

۲۰۱۳	۲۰۱۲	۲۰۱۱	۲۰۱۰	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	واحد	شاخص، مولفه
۵۸۵ ۳۴۷	۵۸۷ ۷۸۵	۶۰۷ ۶۳۴	۶۵۲ ۱۷۷	۶۹۵ ۲۲۸	۷۱۱ ۴۵۳	۶۸۶ ۷۶۰	میلیون دلار	وام‌های کسب‌وکارهای کوچک
۲ ۶۳۵ ۴۳۵	۲ ۴۸۱ ۶۰۰	۲ ۲۹۵ ۸۴۷	۲ ۲۴۶ ۱۴۱	۲ ۴۵۲ ۰۵۸	۲ ۵۰۹ ۲۷۵	۲ ۲۲۳ ۵۱۳	میلیون دلار	کل وام‌های کسب‌وکار
۲۲	۲۴	۲۶	۲۹	۲۸	۲۸	۳۱	درصد	سهم وام‌های کسب‌وکارهای کوچک
۲۲/۵	۲۲/۷	۱۸/۷	۲۲/۴	۱۵/۴	۱۶/۱	۲۰/۶	میلیارد دلار	وام‌های تضمینی دولت به کسب‌وکارهای کوچک
//	۱/۸	۲/۱	۳	۳/۵	۲/۵	۱/۸	درصدی از پروژه‌های فعال	مطالبات غیر جاری، در برنامه‌های (a) ۷ و ۵۰۴ اداره ای.بی.اس
۱	۱/۳	۲	۳/۵	۳/۹	۱/۹	۱/۲	درصدی از مانده تسهیلات	مطالبات غیر جاری، کل
۳/۵	۳/۸	۳/۹	۴/۱	۳/۸	۵/۲	۸	درصد	نرخ بهره وام‌های sme - بین صد هزار تا یک میلیون دلار
۲/۵	۲/۸	۳/۱	۳/۲	۳	۴/۳	۶/۸	درصد	نرخ بهره بنگاه‌های بزرگ وام‌های بالاتر از یک میلیون دلار
۱	۱	۰/۹	۰/۹	۰/۸	۰/۹	۱/۲	درصد	اسپرید نرخ بهره (مابه‌التفاوت نرخ بهره دریافتی از نرخ بهره پرداختی)

Source: OECD (2015), p:378.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

کسب‌وکارهای کوچک و متوسط امروزه در بیشتر اقتصادهای جهان جایگاه ویژه‌ای پیدا کرده‌اند. رسیدن به این جایگاه نیز بی‌شک به پشتوانه برنامه‌های حمایتی و پشتیبانی برای این بنگاه‌ها بوده است. زیرا بنگاه‌های کوچک برخلاف بنگاه‌های بزرگ توانایی دستیابی به انواع روش‌های تأمین مالی و قدرت چانه‌زنی برای تأمین اعتبار ندارند و نیازمند حمایت از سوی نهادهای دولتی و حاکمیتی هستند.

با توجه به نقش ویژه کسب‌وکارهای کوچک در ایجاد اشتغال و رشد اقتصادی به‌نظر می‌رسد که یکی از بهترین شیوه‌ها برای ایجاد تحول و توسعه همه‌جانبه اقتصادی و اجتماعی کشور، توجه خاص همه سیاستگذاران، برنامه‌ریزان، نهادهای قانونگذاری و اجرایی کشور به اهمیت و نقش این دسته از بنگاه‌ها و حمایت همه‌جانبه از آنها باشد.

در این گزارش قوانین، مقررات، برنامه‌های حمایتی و عملکرد تأمین مالی بنگاه‌های کوچک در ایالات متحده آمریکا مورد بررسی قرار گرفت.

بررسی تجربه کشور آمریکا در سازوکارهای حمایتی درخصوص تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک حاکی از توجه ویژه به حمایت از این بنگاه‌هاست. این درحالی است که اقتصاد آمریکا به داشتن بنگاه‌های بزرگ و چندملیتی و نقش پررنگ آنها در اقتصاد این کشور مشهور هستند. ولی این مسئله موجب غفلت از رشد بنگاه‌های کوچک نشده است.

نظام قوانین، مقررات و برنامه‌های حمایت از بنگاه‌های کوچک در آمریکا که در این گزارش مورد بررسی قرار گرفت واجد ویژگی‌های زیر است:

۱. **تعریف بنگاه‌های کوچک و متوسط** براساس شاخص‌های نیروی کار و سطح درآمد در زیربخش‌های اقتصادی

۲. **تدوین و تصویب قوانین خاص مربوط به کسب‌وکارهای کوچک** (قانون کسب‌وکارهای کوچک مصوب سال ۱۹۵۳، قانون سرمایه‌گذاری کسب‌وکارهای کوچک مصوب سال ۱۹۵۸، قانون اشتغال کسب‌وکارهای کوچک مصوب سال ۲۰۱۰، قانون اعمال مقررات منصفانه درباره کسب‌وکارهای کوچک مصوب سال ۱۹۹۶) و تدوین سیاست‌ها و برنامه‌های حمایتی براساس آن. این قانون دامنه و زمینه‌هایی را که می‌توانند بنگاه‌های کسب‌وکار کوچک مورد حمایت قرار دهند، از قبیل وام‌ها، کمک‌های مدیریتی و فناوری و خریدهای دولت و غیره را تعیین نموده است.

۳. **در کنار قوانین پایه مربوط به بنگاه‌های کسب‌وکار کوچک، راهبردهای زیادی در زمینه حاکمیت شرکتی، فناوری، مالیات، عملکرد و مدیریت این بنگاه‌ها تهیه و تنظیم شده است.**

۴. **تهیه، تدوین و اجرای برنامه‌های راهبردی و عملیاتی در زمینه‌های مختلف حمایتی از**

کسب و کارهای کوچک شامل:

- **مقررات فدرال** در حمایت از کسب و کارهای کوچک و تهیه دستورالعمل‌های مربوطه در زمینه‌هایی همچون شرکت‌های سرمایه‌گذاری کسب و کارهای کوچک، برنامه سرمایه‌گذاری خطرپذیر در بازارهای جدید، تضمین اوراق کسب و کارهای کوچک و سرمایه‌گذاری برای کارآفرینان خرد، توسعه مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک

۵. **تأسیس «اداره کسب و کارهای کوچک»** به‌عنوان سازمان خاص متولی حمایت و توسعه

کسب و کارهای کوچک و حمایت از بنگاه‌ها در زمینه‌های زیر:

- برنامه‌های اعطای وام: کلیدی‌ترین فاکتور مشمولیت این وام براساس نظر سازمان ویژگی مالکیت آن و محلی است که کسب و کار در آن فعالیت می‌کند. اس.بی.ای عموماً مشخص نمی‌کند که کدام کسب و کارها مشمول دریافت این نوع وام هستند. بلکه در شرایط ذکر شده تنها معلوم می‌نماید کدام کسب و کارها مشمول آن نیستند.

- برنامه وام‌های خرد

- وام‌های مستغلات و تجهیزات: مشمولیت، هزینه خدمات، نرخ سود وام و ... به صورت کامل در وبسایت این اداره موجود هستند. مشمولیت این نوع وام نیز همانند دو نوع وام قبلی دارای شرایط خاصی است.

- وام‌های حوادث

- برنامه ضمانت (ضمانتنامه): این برنامه به پیمانکاران کسب و کارهای کوچک که نمی‌توانند ضمانتی را از طریق کانال‌های تجاری معمول به دست آورند، کمک می‌نماید.

۶. استفاده از سایر روش‌ها و راهکارهای حمایتی و تأمین مالی همچون:

- برنامه کمک‌های بلاعوض دولتی: این کمک کاملاً براساس مالیات دلاری خود متقاضی تأمین

می‌شود و در نتیجه، نیاز به گزارش‌دهی دقیق جهت اطمینان از صرف نمودن پول به شکل صحیح دارد و در ابتدای شروع کسب و کار نیز داده نمی‌شود.

- کمک‌های بلاعوض تحقیقاتی برای کسب و کارهای کوچک: چنانچه کسب و کار کوچک

در زمینه تحقیق و توسعه (R&D) فعال باشد، امکان اعطای کمک‌های بلاعوض دولت فدرال تحت برنامه‌های تحقیق نوآوری کسب و کار کوچک و انتقال فناوری کسب و کار کوچک وجود دارد.

- **شرکت سرمایه‌گذاری کسب و کارهای کوچک**: شرکت سرمایه‌گذاری کسب و کارهای

کوچک (اس.بی.آی.سی) به دنبال ایجاد ساختار سرمایه‌گذاری دولتی - خصوصی برای کمک به پر نمودن شکاف میان دسترسی به سرمایه و تأمین نیازهای مالی کسب و کارهای کوچک است

- **برنامه سرمایه‌گذاری خطرپذیر**: به صورت کلی وام‌دهندگان قبل از آنکه کسب و کارهای

کوچک را مورد حمایت قرار دهند، نیاز به تأمین امنیت از جانب صاحبان سهام دارند. از این جهت

سرمایه‌گذاری خطرپذیر با ورود به آن کسب‌وکار به‌عنوان صاحبان سهام یک تکیه‌گاه مالی برای کسب‌وکارها تأمین می‌کند.

۷. در دسترس بودن آمار عملکرد تأمین مالی و حمایت از کسب‌وکارهای کوچک: علاوه بر آمار جزئی‌تر در خصوص تأمین مالی این بنگاه‌ها، آمار نقش بنگاه‌های کوچک در کل اقتصاد نیز در دسترس است: بنگاه‌های کوچک و متوسط (کمتر از ۵۰۰ کارکن) دارای سهم ۹۹ درصدی از کل بنگاه‌ها، سهم ۴۶ درصدی از تولید بخش خصوصی، سهم ۶۴ درصدی از ایجاد اشتغال جدید و سهم ۴۳ درصدی از کل حقوق و دستمزد پرداختی در بخش خصوصی.

در نهایت تجربه ایالات متحده آمریکا نشان می‌دهد، حمایت از بنگاه‌های کوچک و متوسط در محورهای زیر از اهمیت زیادی برخوردار بوده که می‌تواند به‌عنوان ابعاد و محورهای سیاستگذاری در حمایت از بنگاه‌های کوچک در ایران با لحاظ ویژگی‌ها و تفاوت‌های اقتصادی، اجتماعی و نهادی ایران مورد توجه قرار گیرد:

- الف) ضرورت وجود نظام قانونی جامع برای تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک،
 - ب) ضرورت وجود یک نهاد اجرایی حمایتی (سازمان فرابخشی) برای کسب‌وکارهای کوچک با مأموریت‌های مشخص،
 - ج) توجه به سیاستگذاری میان‌مدت در توسعه روش‌های تأمین مالی غیربانکی (صندوق‌های سرمایه‌گذاری کسب‌وکارهای کوچک و سایر نهادهای سرمایه‌گذاری خطرپذیر)،
 - ه) ضرورت افزایش سرمایه بانک‌ها مشروط به اعطای تسهیلات به کسب‌وکارهای کوچک با توجه به بانک‌محور بودن نظام تأمین مالی در ایران.
- بنابراین برای رفع مشکل تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک در ایران باید مجموعه‌ای از سازمان‌های مختلف در این راه قدم برداشته و با همکاری و هماهنگی با یکدیگر، موانع و مشکلات را از سر راه بنگاه‌های کوچک برداشته تا این کسب‌وکارها نقش بیشتری در اقتصاد ملی برعهده گیرند.

۱. امین بیدختی، علی‌اکبر و سیدمجتبی زرگر. «بررسی موانع موجود در توسعه بنگاه‌های کوچک و متوسط (SMEs) و ارائه چارچوب حمایت از این بنگاه‌ها»، مجله کار و جامعه، شماره ۱۳۸، آذرماه ۱۳۹۰؛ قابل دسترسی در: <http://www.ensani.ir/storage/Files/20121212093613-9625-117.pdf>
۲. علی نعمتی شهاب و مهدی رضانی. مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، «بررسی قوانین و مقررات توسعه کارآفرینی و نقش اداره کسب‌وکارهای کوچک ایالات متحده آمریکا»، شماره مسلسل: ۱۳۸۰۹، بهار ۱۳۹۳.
۳. شهبازی غیائی، موسی. مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، دفتر مطالعات اقتصادی، «بررسی جایگاه و نقش بنگاه‌های کوچک و متوسط در اقتصاد ترکیه»، شماره مسلسل: ۱۲۱۳۲، دی‌ماه ۱۳۹۰.
۴. مرکز پژوهش‌های مجلس، «گزارش‌های پایش محیط کسب‌وکار»، دفتر مطالعات محیط کسب‌وکار، <http://rc.majlis.ir/fa/report>
۵. نیلی، مسعود. «استراتژی توسعه صنعتی ایران»، دانشگاه صنعتی شریف، ۱۳۸۲.
6. Federal Small Business Programs and the small business act of 1953; Philip G. Bail Jr; Contract Management Magazine; Ocotber 2009; available at:
7. Federal Small Business Programs and the small business act of 1953; Philip G. Bail Jr; Contract Management Magazine; Ocotber 2009.
8. <http://www.ecfr.gov/cgi-bin/text id?SID= 50ff66d5d1cc9357d5f4ce114fcc5c79 &mc = true&node= pt13.1.130&rgn=div5>
9. Jianxin Shi, Ping Li, (2006), "An Initial Review of Policies for SMEs in the US, Japan and China", 2006 IEEE International Conference on Management of Innovation and Technology
10. National Federation of Independent Business (NFIB), Small Business Economic Trends. <http://www.nfib.com/surveys/small-business-economic-trends>
11. OECD (2015), Financing SMEs and Entrepreneurs 2015: An OECD Scoreboard, OECD Publishing, Paris. Statelink: <dx.doi.org/10.1787/888933195955>
12. Sandra M. Anglund, (2000), " Small Business Policy and the American Creed", Library of Congress. Available at: https://books.google.com/books?id=CNDXceZCZYUC&pg=PA98&dq=The+Equal+Opportunity+Loan+Program,+1964&hl=en&sa=X&ved=0CCgQ6AEwAmoVChMI2ZK_mcWhxwIVxlkaCh1y0AhW#v=onepage&q=The%20Equal%20Opportunity%20Loan%20Program%2C%201964&f=false
13. Schumacher, Ernst Friedrich, Small is Beautiful: Economics as if People Mattered. Harper & Row Publishers, 1973.
14. Small Business Administration; <http://www.sba.gov>
15. The Small Business Regulatory Enforcement Fairness Act (SBREFA)
16. US Governement Printing Office; <http://www.gpo.gov/>
17. US-SBA, "Overview & History of the SBA," viewd August 30 2005, <http://www.sba.gov/aboutsba/history.html>, 2003
18. www.ncmahq.org/files/Articles/CM1009%20-%2024-41.pdf
19. <http://www.investopedia.com/terms/i/insured-financial-institution.asp>
20. <http://www.sba.gov/about-sba/>
21. <http://www.sba.gov/category/navigation-structure/loans-grants>
22. <https://www.sba.gov/advocacy/summary-sbrefa>

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شناسنامه گزارش

شماره مسلسل: ۱۴۸۴۳

عنوان گزارش: الگوی تأمین مالی بنگاه‌های کوچک و متوسط ۵. تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در آمریکا

نام دفتر: مطالعات اقتصادی (گروه مطالعات محیط کسب‌وکار)

تهیه و تدوین‌کنندگان: سمیرا رسولیان، موسی شهبازی غیائی، علی نعمتی شهاب، مهدی رضانی

همکار: علی شهبازی غیائی

ناظران علمی: سیدامیر سیاح، ابوالفضل پاسبانی صومعه، مهسا قربانی

متقاضی: معاونت پژوهش‌های اقتصادی

ویراستاران تخصصی: مریم احمدیان، محسن مقیسه

واژه‌های کلیدی:

۱. تأمین مالی
۲. اداره کسب‌وکارهای کوچک
۳. بنگاه‌های کوچک و متوسط
۴. آمریکا

تاریخ انتشار: ۱۳۹۵/۲/۲۵